

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

**ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

**SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

Částka 29

Vydána dne 19. listopadu 1975

Cena Kčs 2,60

O B S A H :

122. Zákon o zemědělském družstevnictví
123. Zákon o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby
124. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 95 (okres Nymburk)
125. Vyhlaška federálního ministerstva zahraničního obchodu o provádění zahraniční obchodní činnosti pro zahraniční podniky
126. Vyhlaška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o úpravě pracovní doby a o přesunu pracovního volna v roce 1976
127. Vyhlaška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, Státní plánovačské komise a federálního ministerstva financí o nadstandardním vybavení bytů
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

122

Z Á K O N

ze dne 13. listopadu 1975

o zemědělském družstevnictví

Jednotná zemědělská družstva se významně podílejí na plnění úkolů hospodářské výstavby, na rozvoji našeho socialistického zemědělství, uskutečňovaném pod vedením Komunistické strany Československa. Vítězství socialistických výrobních vztahů a rozvoj materiálně technické základny výrazně změnily charakter práce v zemědělství a vedly k podstatnému zvýšení životní úrovni družstevních rolníků a k upřevnění jejich svazku s dělnickou třídou.

Současná vývojová etapa našeho zemědělství se vyznačuje stále širším uplatňováním průmyslových metod organizování výroby, velkovýrobních technologií a výsledků vědy a technického po-

kroku, další koncentrací výroby na podkladě specializace a rozvojem kooperativních i integračních vztahů

Rostoucí zespolečenstvění zemědělské výroby vede k upevnění družstevního socialistického vlastnictví, k prohloubení socialistických vlastnických vztahů uvnitř družstev i k rozvoji vyšších forem spolupráce mezi družstvy navzájem i mezi družstevními a státními organizacemi; tak se postupně sbližují obě formy socialistického vlastnictví v zemědělství.

Se zřetelem na dosaženou drovení rozvoje výrobních sil a výrobních vztahů v našem zemědělství je třeba, aby jednotná zemědělská družstva

uplatňovala vyšší formy organizace a řízení výroby a práce a aby bylo prohloubeno účinné státní vedení, zabezpečující plánovitý rozvoj zemědělství v rámci celého socialistického zemědělsko-průmyslového komplexu a sblížování sociálně ekonomického postavení družstevních rolníků a pracovníků státních organizací.

Tyto směry v rozvoji našeho socialistického zemědělství vyžadují i novým podmínkám odpovídající právní úpravu socialistického zemědělského družstevnictví.

Vycházejíc z těchto skutečností, Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení

§ 1

Socialistické zemědělské družstevnictví je nejdůležitou součástí naší socialistické hospodářské soustavy; uplatňuje se v něm zejména zásady dobrovolnosti, státního řízení a družstevní demokracie, jednoty zájmů členů se zájmy družstva a celé společnosti, plánovitosti, ochrany družstevního vlastnictví a sblížování obou forem socialistického vlastnictví v zemědělství.

§ 2

(1) Stát má jednotná zemědělská družstva (dále jen „družstva“) a ostatní zemědělské družstevní organizace, popřípadě další organizace a kooperativní sdružení, jež se vytvářejí při rozvoji spolupráce v zemědělství (dále jen „ostatní organizace“), v souladu se zemědělskou politikou a politikou výživy lidu tak, aby svou hospodářskou činností uspokojovaly co nejlépe požadby a zájmy společnosti.

(2) Stát zajistuje jednotnou úpravu základních otázek života družstev a ostatních organizací a dbá o to, aby vnitrodružstevní předpisy odpovídaly jak místním podmínkám, tak právnímu řádu.

§ 3

(1) Na podkladě rozboru hospodaření družstev a ostatních organizací a technickoekonomických koncepcí socialistické zemědělské velkovýroby usměrňuje stát hospodářský rozvoj družstev a ostatních organizací ekonomicky účinnými opatřeními, zejména národnohospodářskými plány a dalšími ekonomickými nástroji, jakož i právními předpisy a politickohospodářskými opatřeními.

(2) Hospodářské plány družstev a ostatních organizací vycházejí ze státních plánů rozvoje národního hospodářství; zajistují plnění jejich úkolů efektivním využíváním půdy, materiálových a peněžních prostředků i práce členů.

§ 4

Stát poskytuje družstvům a ostatním organizacím všeobecnou politickou, organizační, hospodářskou, odbornou a kádrovou pomoc k upřesňování jejich socialistického rozvoje, k trvalému rozmachu jejich výroby a k dokonalejšímu spojování jejich zájmů se zájmy společnosti.

§ 5

(1) V nerozlučné jednotě s prohlubováním státního řízení se rozvíjí i družstevní demokracie, která umožňuje rostoucí aktívni a iniciativní účast členů na řízení a správě zemědělského družstevnictví a družstevních záležitostí.

(2) K projednávání hospodářské a společenské činnosti družstev jsou svolávány konference a celostátní sjezdy jednotných zemědělských družstev.

(3) Celostátní sjezd jednotných zemědělských družstev svolává vláda Československé socialistické republiky v součinnosti s ústředním výborem Národní fronty a Sazemem družstevních rolníků Československé socialistické republiky.

ČÁST PRVNÍ POVÁHA A ÚKOLY JEDNOTNÉHO ZEMĚDĚLSKÉHO DRUŽSTVA

Jednotné zemědělské družstvo

§ 6

(1) Družstvo je dobrovolným sdružením pracujících rolníků i ostatních pracujících ke společné socialistické zemědělské velkovýrobě; je lidovým družstvem a dobrovolnou společenskou organizací.

(2) Družstvo může nabývat jen taková práva a přejímat jen takové závazky, jež jsou v souladu s jeho činností. V případech určených Vzorovými stanovami jednotných zemědělských družstev (dále jen „vzorové stanovy“) je třeba k platnosti právních úkonů, týkajících se převodu majetku z družstevního vlastnictví mimo obvyklé hospodaření, souhlasu okresní zemědělské správy.

§ 7

(1) Úkolem družstva je zejména

- v souladu s národnohospodářskými plány zajistovat rozvoj socialistické zemědělské velkovýroby podle zásad socialistického hospodaření,
- uplatňovat výsledky vědy a technického pokroku a zavádět pokrokové způsoby a formy organizace a řízení výroby a práce v zemědělství,
- plně využívat veškerou půdu a ostatní výrobní prostředky i zdroje k zabezpečení rostoucích společenských potřeb, zvyšovat intenzitu a efektivnost výroby a tržní produkci do státních fondů,

d) rozvíjet uvědomělý, aktivní a iniciativní přístup členů k plnění výrobních a jiných úkolů družstva, vytvářet podmínky pro jejich účast na řízení a správě družstevních záležitostí podle zásady družstevní demokracie,

e) usilovat o uspokojování potřeb a zájmů členů v sociálně ekonomické a společenské oblasti v souladu s potřebami a zájmy celé společnosti.

(2) Při plnění svých úkolů se družstvo má právním řádem a dbá o důsledné dodržování socialistické zákonnosti.

§ 8

Vznik družstva

(1) K ustavení družstva je třeba

- a) usnesení ustavující schůze o jeho založení,
- b) přijetí stanov družstva,
- c) zvolení orgánů družstva,
- d) souhlasu okresního národního výboru po vyjádření okresní zemědělské správy

(2) Družstvo může navenek nabývat práv a zavazovat se ode dne zápisu do podnikového rejstříku.

§ 9

Název družstva

V názvu družstva musí být výslovně uvedeno, že jde o jednotné zemědělské družstvo, a sídlo družstva

§ 10

Vzorové stanovy

Jednotných zemědělských družstev

(1) Vzorové stanovy upravují vnitřní vztahy v družstvu, podle nich si družstvo vypracovává vlastní stanovy družstva.

(2) Vzorové stanovy, popřípadě jejich změny a doplňky, vydává vláda Československé socialistické republiky nařízením po projednání s ústředním výborem Svazu družstevních rolníků Československé socialistické republiky. Současně upraví též postup při vypracování a schvalování stanov družstva, jejich změn a doplňků.

§ 11

Stanovy družstva

(1) Stanovy družstva blíže upravují vnitřní vztahy v družstvu podle podmínek družstva.

(2) Stanovy družstva i jejich změny a doplňky přijímá členská schůze a schvaluje okresní národní výbor po vyjádření okresní zemědělské správy.

(3) Okresní národní výbor vede evidenci schválených stanov družstev, jejich změn a doplňků.

Předmět činnosti a hospodaření družstva

§ 12

Hlavní předmět činnosti

(1) Hlavním předmětem činnosti družstva je zemědělská velkovýroba; zahrnuje v sobě i jiné činnosti, pokud přispívají ke zvyšování intenzity a efektivnosti zemědělské velkovýroby a zajíždějí plynulost provozu a plné využití výrobních sil družstva.

(2) Do hlavního předmětu činnosti družstva, které užívá lesy, popřípadě rybníky s chovem ryb, náleží také hospodaření v nich.

(3) Za překročení hlavního předmětu činnosti se nepovažuje poskytování prací nebo služeb pro jiné organizace nebo občany, pokud se provádějí jen příležitostně, ojediněle a krátkodobě.

§ 13

Přidružená výroba

(1) Družstvo může v zájmu celoročního zaměstnání svých členů, využití výrobních prostředků nebo vlastních a místních materiálových zdrojů, jakož i k zabezpečení společensky prospěšné výroby a služeb provozovat na základě povolení přidruženou výrobu

(2) Přidružená výroba nesmí být provozována na úkor neustálého rozvoje zemědělské velkovýroby ani zneužívána k nedovolenému podnikání nebo k získávání neoprávněného hospodářského prospěchu. Je-li k provozování určité činnosti třeba také povolení podle zvláštních předpisů, může družstvo provozovat takovou činnost jako přidruženou výrobu, jen získá-li toto povolení.

(3) Povolení k provozování přidružené výroby vydává okresní národní výbor po vyjádření okresní zemědělské správy; povolená přidružená výroba se zapisuje do podnikového rejstříku.

(4) Okresní národní výbor rozhodne po vyjádření okresní zemědělské správy o odnětí povolení k provozování přidružené výroby, vyžaduje-li to společenský zájem, zejména porušuje-li družstvo podmínky, za nichž bylo povolení uděleno.

(5) Rozhodnutí okresního národního výboru podle odstavců 3 a 4 jsou podkladem pro příslušnou změnu nebo doplnění stanov družstva bez zvláštního schválení ve smyslu § 11 odst. 2.

§ 14

Hospodaření družstva a rozdělování důchodu

(1) Družstvo hospodaří s půdou a ostatními majetkem, jež má ve vlastnictví nebo v užívání.

(2) Pro soustavné zvyšování intenzity a efektivnosti své výroby vytváří družstvo předpoklady

i ve vnitropodnikové organizaci a v řízení a plánování zejména uplatňováním vnitropodnikového chozrasčetu, sledováním a hodnocením vlastních nákladu a prováděním ekonomických rozborů vysledků hospodaření.

(3) Družstvo rozděluje celkový důchod v souladu se zájmy celé společnosti, družstva a jeho členů na základě socialistických principů rozdělování důchodů. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením zásady financování a finančního hospodaření družstva, zejména zásady, podle nichž družstvo rozděluje celkový zisk; upraví v nich soustavu fondů družstva, jejich tvorbu a hospodaření s nimi.

(4) Podrobnosti k zařízení podle odstavce 3 stanoví federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

ČASŤ DRUHÁ ČLENSTVÍ V DRUŽSTVU

Vznik členství

§ 15

(1) Členem družstva se může stát každý občan po ukončení povinné školní docházky.

(2) Požádat o přijetí za člena družstva může však občan již od počátku kalendářního roku, v němž ukončí povinnou školní docházku.

§ 16

(1) Členství vzniká na základě písemné přihlášky občana a rozhodnutí družstva o jeho přijetí za člena družstva.

(2) Přihláška obsahující podmínky, na které občan váže svůj vstup do družstva je neplatná.

(3) O přijetí občana za člena družstva rozhoduje členská schůze na návrh představenstva, v období mezi členskými schůzemi (schůzemi sboru zástupců) představenstvo.

§ 17

(1) Na základě dohody s občanem stanoví členská schůze, popřípadě představenstvo, v rozhodnutí o jeho přijetí za člena družstva den vzniku členství; nemůže jím být den předchozí dny, v němž bylo rozhodnuto o přijetí občana za člena družstva.

(2) Jako den vzniku členství nemůže být stanoven také den, v němž ještě trvá předchozí členství v jiném družstvu nebo pracovní poměr k jiné organizaci. To neplatí, vstupuje-li do družstva.

a) pracovník společného zemědělského podniku, je-li družstvo členskou organizací tohoto podniku,

b) pracovník za trvání dosavadního pracovního poměru, který byl sjednán na kratší než stanovenou týdenní pracovní dobu.

(3) Pozádal-li o přijetí za člena družstva občan již před ukončením povinné školní docházky (§ 15 odst. 2), nemůže být stanoven jako den vzniku členství den, který předchází dni skončení jeho povinné školní docházky.

(4) Nebyl-li v rozhodnutí o přijetí občana za člena družstva stanoven den vzniku členství, má se za to, že členství vzniklo dnem rozhodnutí, po případě — předcházel-li tomu rozhodnutí skončení předchozího členského poměru k jinému družstvu nebo pracovnímu poměru k jiné organizaci anebo skončení povinné školní docházky — dnem následujícím po dni, jinž skončil předchozí členský poměr k jinému družstvu, pracovní poměr k jiné organizaci či povinná školní docházka.

§ 18

Pouzuje-li se dosavadní pracovní poměr v důsledku přijetí pracovníka za člena družstva jako vedlejší pracovní poměr a brání-li práce v tomto vedlejším pracovním poměru členovi družstva v plném povinností vyplývajících z jeho členství v družstvu nebo je-li na újmu jeho zdraví, může mu družstvo uložit, aby vedlejší pracovní poměr ukončí. Člen družstva je pak povinen vedlejší pracovní poměr rádně ukončit.

Zánik členství

§ 19

Členství zaniká

- a) dohodou,
- b) vystoupením,
- c) vystoupením se zkrácenou lhůtou,
- d) vyloučením,
- e) smrtí člena,
- f) zánikem družstva v důsledku jeho přechodu do státní zemědělské organizace nebo trvalé ztráty půdní základny.

§ 20

(1) Dohodu o skončení členství uzavírá družstvo a člen družstva písemně.

(2) V dohodě musí být uveden den zániku členství; na žádost člena družstva musí být uveden i důvod, pro který dochází ke skončení členství.

§ 21

Vystoupení člena z družstva [§ 19 písm. b)] je možné pouze ke konci kalendářního roku; písemná odhláška člena musí být doručena družstvu nejpozději do 30. června toho roku.

§ 22

- [¹] Vystoupení člena z družstva se zkrácenou lhůtou [§ 19 písm. c)] je možné jen tehdy,
- a) Je-li člen družstva podle lékařského posudku nebo rozhodnutí orgánu státní zdravotní správy trvale nezpůsobilý vykonávat dosavadní nebo jinou pro něho vhodnou práci v družstvu,
 - b) byl-li člen družstva přijat na základě konkursu na funkci takto obsazovanou podle zvláštních předpisů, nebo byl-li člen družstva přijat jako třídní vědecký (umělecký) aspirant, jako student na vysokou školu či jako žák na střední školu (s výjimkou studia při zaměstnání), nebo do učebního poměru,
 - c) byl-li člen družstva pověřen výkonem veřejné funkce nebo jiné činnosti pro společenskou organizaci, která znemožňuje výkon jeho členaských práv a povinností,
 - d) nemůže-li družstvo z důvodů organizačních změn zajistit členovi dosavadní nebo jinou pro něho vhodnou práci v družstvu, nebo není-li v posledních 12 měsících využíváno jeho odborné kvalifikace po dobu nejméně šesti měsíců,
 - e) následuje-li člen družstva manžela do místa jeho bydliště nebo mladistvý člen družstva rodiče do místa jejich nového bydliště

[²] Jinou vhodnou prací pro člena družstva se rozumí práce pro něho vhodná vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a schopnosti a — pokud možno — i k jeho kvalifikaci.

[³] Zkrácená lhůta pro vystoupení čini tři měsíce; začíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení písemné odhlášky družstvu. V písemné odhlášce musí být výslovně uveden důvod pro vystoupení se zkrácenou lhůtou (odstavec 1)

[⁴] Popírá-li družstvo důvod pro vystoupení se zkrácenou lhůtou (odstavec 1), jehož se člen družstva dovolává, musí nejpozději do 15 dnů od doručení písemné odhlášky podat u soudu návrh, aby bylo o tomto sporu rozhodnuto

§ 23

Odhláška doručená družstvu může být odvolána jen písemně a se souhlasem družstva; o souhlasu družstva s odvoláním odhlášky musí být člen družstva písemně vyrozuměn.

§ 24

[¹] Členská schůze může vyloučit člena z družstva pouze tehdy,

- a) byl-li pravomocně odsouzen pro dmyslný trestný čin nepodmíněně k trestu odňtí svobody na dobu delší než jeden rok,

b) porušil-li opětovně hrubým způsobem družstevní kázeň a dříve uložené kárné opatření nedvedlo k napravě, nebo porušil-li družstevní kázeň zvlášť hrubým způsobem, a když by další trvání jeho členství ohrožovalo těsné plnění úkolů družstva.

[²] Členská schůze může rozhodnout o vyloučení člena z družstva pouze do tří měsíců ode dne, kdy družstvo zjistilo důvod k vyloučení, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl.

[³] Je-li jednání člena družstva, v němž lze sputovat důvod k vyloučení podle odstavce 1 písm. b), předmětem šetření jiného orgánu, počíná lhůta tří měsíců (odstavec 2) dnem, kdy se družstvo dovědělo o výsledku tohoto šetření.

[⁴] V rozhodnutí o vyloučení člena z družstva musí být uveden důvod (odstavec 1), který nemůže být dodatečně měněn; členství zaniká dnem, kdy bylo doručeno rozhodnutí o vyloučení členovi družstva.

[⁵] Nesouhlasí-li člen družstva s rozhodnutím členské schůze o vyloučení, může do 30 dnů od jeho doručení podat u soudu návrh na určení, že vyloučení je neplatné

§ 25

[¹] Dojde-li k zániku členství, provede družstvo vyúčtování a vypořádání vzájemných práv a závazků do jednoho měsíce po schválení účetní uzávěrky za kalendářní rok, v němž členství zaniklo, nejpozději však do 31. března následujícího kalendářního roku.

[²] Podrobnosti o tomto vyúčtování a vypořádání určují vzorové stanovy

C A S T T R E T I

ORGANIZACE, ŘÍZENÍ A SPRÁVA DRUŽSTVA

§ 26

[¹] Účelnou vnitřní organizaci družstva a účinným systémem vnitrodružstevního řízení se vytvářejí předpoklady pro úspěšné plnění plánovaných úkolů družstva, vnitřní organizace družstva je odvislá zejména od výrobního zaměření a velikosti družstva, od stupně specializace a koncentrace výroby i od uspořádání půdního fondu družstva.

[²] Organizační jednotky v družstvu, které hospodaří podle pravidel vnitropodnikového chozraslosti, mohou být zřízeny podle odvětvového nebo územního principu řízení, popřípadě na základě racionálního spojení obou těchto principů řízení

[³] Podrobnosti o vnitřní organizaci družstva a vnitrodružstevním řízení určují vzorové stanovy a stanovy družstva, popřípadě pracovní a organizační řád družstva.

Organy družstva

§ 27

(1) Členové družstva řídí a spravují záležitosti družstva prostřednictvím členské schůze a jí volených orgánů v souladu s právními předpisy, politickohospodářskými opatřeními, stanovami družstva a jinými vnitrodružstevními předpisy

(2) Volenými orgány družstva jsou: sbor zástupců, představenstvo, předseda, revizní komise, sociální komise, komise bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a smíření komise.

(3) Vzorové stanovy, popřípadě jiné právní předpis, mohou určit, které další orgány se zřizují v družstvu.

§ 28

Členská schůze

(1) Nejvyšším orgánem družstva je členská schůze, na níž uplatňuje členové své právo řídit a spravovat záležitosti družstva a kontrolovat činnost družstva.

(2) Členská schůze se schází podle potřeby, nejméně však jednou za šest měsíců, popřípadě — byl-li v družstvu zvolen sbor zástupců — aspoň jednou za rok.

(3) Členská schůze musí být svolána, záda-li o to aspoň jedna třetina všech členů družstva, revizní komise, okresní národní výbor nebo okresní zemědělská správa.

(4) Do pravomoci členské schůze patří:

- a) volba, popřípadě odvolání orgánů družstva nebo jejich jednotlivých členů,
- b) přijímání stanov družstva, jejich změn a doplnků,
- c) přijímání pracovního, organizačního a jednacího řádu družstva, jejich změn a doplnků,
- d) schvalování střednědobých a prováděcích hospodářských plánů,
- e) schvalování účetních uzávěrek,
- f) rozhodování o sloučení, rozdělení nebo zániku družstva,
- g) rozhodování o dalších závažných otázkách, týkajících se družstva a jeho činnosti, pokud tak stanoví tento zákon, vzorové stanovy nebo jiný právní předpis, popřípadě pokud si je členská schůze vyhradila.

§ 29

Sbor zástupců

(1) V družstvu s velkým počtem členů může členská schůze zvolit sbor zástupců. Sbor zástupců má práva členské schůze s výjimkou

- a) volby, popřípadě odvolání orgánů družstva,
- b) přijímání stanov a pracovního řádu družstva,
- c) schvalování účetních uzávěrek,

d) rozhodování o sloučení, rozdělení nebo zániku družstva.

(2) Počet členů sboru zástupců nesmí být nižší než pětinásobek počtu členů představenstva.

§ 30

Představenstvo

(1) Představenstvo je statutárním a výkonným orgánem družstva, který v období mezi členskými schůzemi (schůzemi sboru zástupců) řídí činnost družstva a zabezpečuje a kontroluje plnění přijatých usnesení.

(2) Představenstvo odpovídá za svou činnost členské schůze.

§ 31

Předseda

(1) Předseda

- a) řídí běžnou činnost družstva,
- b) svolává členské schůze (schůze sboru zástupců) a schůze představenstva a řídí jejich jednání,
- c) operativně zajišťuje plnění přijatých usnesení,
- d) usměrňuje a kontroluje plnění povinností ostatními vedoucími funkcionáři (vedoucími odbornými pracovníky) družstva,
- e) jedná jménem družstva navenek.

(2) Jednotlivé úseky činnosti a jednotlivá hospodářství, jakož i jiné organizační jednotky v družstvu, řídí předseda zpravidla prostřednictvím vedoucích odborných pracovníků, kteří jsou za ně odpovědní. Členská schůze může na navrh předsedy pověřit řízením některého úseku činnosti místopředsedu.

(3) Předseda odpovídá za svou činnost členské schůze a představenstvu

(4) Předsedu zastupuje v době jeho nepřítomnosti místopředseda.

§ 32

Revizní komise

(1) Revizní komise kontroluje veškerou činnost družstva a projednává střížnosti jeho členů; za svou činnost odpovídá členské schůze.

(2) Předseda revizní komise může být uvolněn z výkonu ostatní práce v družstvu.

Další komise**• hospodářské vedení družstva**

§ 33

Další komise

(1) Členská schůze i představenstvo mohou podle potřeby zřizovat další komise, a to jak trvalé nebo dočasné.

(2) Členy těchto komisi volí nebo jmenují, popřípadě odvolává orgán, který je zřídil.

(3) Vzorové stanovy mohou určit, že se některé z těchto komisí zřizují povinně.

§ 34

Hospodářské vedení

(1) Členská schůze může ustavit hospodářské vedení jako pomocný orgán předsedy; hospodářské vedení projednává zejména opatření k zabezpečení výrobně organizačních a ekonomických úkolů družstva.

(2) Členy hospodářského vedení jsou především vedoucí odborní pracovníci družstva, určení vzorovými stanovami a stanovami družstva; další členy hospodářského vedení jmenuje a odvolává představenstvo na návrh předsedy. Při výkonu svých funkcí jsou členové hospodářského vedení vázáni usnesením členské schůze a představenstva.

§ 35

Podrobnosti o působnosti orgánů, dalších komisi a hospodářského vedení družstva, jejich volbě a odvolávání, složení, jednání a rozhodování, jo-kož i o výrobních poradách organizačních jednotek jako nástroji řízení a aktuální účasti členů družstva na správě družstevních záležitostí, upravují vzorové stanovy a stanovy družstva. Vzorové stanovy určí také, které družstvo se považuje za družstvo s velkým počtem členů a které další vedoucí funkcionáři (vedoucí odborní pracovníci) družstva, popřípadě za jakých podmínek, mohou činit některé právní úkony jménem družstva.

ČAST ČTVRTÁ

SDRUŽOVÁNÍ POZEMKŮ A ZDRAŽSTEVŇOVÁNÍ OSTATNÍCH VÝROBNÍCH PROSTŘEDKŮ

§ 36

(1) Členové družstva

a) sdružit ke společnému družstevnímu hospodaření veškeré pozemky (včetně lesních pozemků a vodních plach), které vlastní nebo na kterých hospodaří v době vstupu do družstva, jo-kož i pozemky, které získají později za trvání členství,

b) odsvydí do vlastnictví družstva ostatní výrobní prostředky, pokud je družstvo potřebuje.

(2) Ke společnému družstevnímu hospodaření se nedružují, popřípadě do vlastnictví družstva se neodevzdávají

a) pozemky a ostatní výrobní prostředky, které jsou již v době vstupu člena do družstva (popřípadě v době, kdy je později získal) v užívání družstva nebo jiné socialistické zemědělské organizace,

b) pozemky, na nichž jsou zřízeny stavby, které mohou být v osobním vlastnictví, nádvori, jo-kož i zahrady, které souvisejí s pozemkem, na němž je obytná budova, nebo jsou v zastavěné části obce (intravilánu), jestliže jejich výměra nepřesahuje 0,10 ha. Vzorové stanovy mohou určit, za jakých podmínek výjimečně nepočítat sdrženou i zahrada o výměře přesahující 0,10 ha.

Právo družstevního užívání

§ 37

(1) K pozemkům sdruženým ke společnému družstevnímu hospodaření, popřípadě k pozemkům daným za ně do náhradního užívání při provedené hospodářskotechnické úpravě pozemků (dále jen „sdružené pozemky“), náleží družstvu právo družstevního užívání.

(2) Právo družstevního užívání je bezúplatné a časově neomezené; opravňuje družstvo k tomu, aby v souladu s právními předpisy užívalo sdružené pozemky pro plnění všech úkolů, které jsou předmětem jeho činnosti.

(3) Družstvo může zejména

- a) provádět na sdružených pozemcích úpravy potřebné k zajištění nebo zvýšení zemědělské výroby,
- b) měnit podstatu sdružených pozemků a čerpací z ní,
- c) zřizovat na sdružených pozemcích stavby potřebné pro činnost družstva i obytné domy, v rámci podnikové bytové výstavby.

(4) Veškeré porosty na sdružených pozemcích jsou ve vlastnictví družstva.

(5) Družstvo je oprávněno i povinno chránit své právo družstevního užívání proti každému, kdo do něj neoprávněně zasahuje.

§ 38

(1) V odvodených případech může družstvo se souhlasem okresního národního výboru, vydaným po předchozím vyjádření okresní zemědělské správy, přenechat sdružené pozemky k užívání jiné socialistické zemědělské organizaci. Souhlas okresního národního výboru není třeba, přenochává-li družstvo sdružené pozemky k užívání společnému zemědělskému podniku, jehož je členskou organizací.

(2) Za týchž podmínek může družstvo přenechat sdružené lesní pozemky k užívání organizaci lesního hospodařství, popřípadě sdružené rybníky s chovem ryb k užívání organizací státního rybářství.

(3) Pro užívání sdružených pozemků jinou socialistickou zemědělskou organizaci podle odstavce 1 platí přiměřeně ustanovení § 37 odst. 3 a 4.

§ 39

(¹) O přenechání sdružených pozemků k užívání jiné socialistické zemědělské organizaci musí být uzavřena písemná smlouva.

(²) Užívání sdružených pozemků jinou socialistickou zemědělskou organizací skončí především dohodou, k níž je třeba souhlasu okresního národního výboru, vydaného po předchozím vyjádření okresní zemědělské správy; může však skončit také výpověď s roční výpovědní lhůtou ke dni 1. října každého roku, k jejíž účinnosti je třeba souhlasu okresního národního výboru, vydaného po předchozím vyjádření okresní zemědělské správy.

§ 40

Sdružené pozemky, které nelze hospodárně a účelně využít pro socialistickou zemědělskou výrobu, může družstvo se souhlasem okresního národního výboru, vydaným po předchozím vyjádření okresní zemědělské správy, přenechat k dočasnému užívání

- a) státní nebo družstevní organizaci pro zemědělské i nezemědělské využití,
- b) společenské organizaci pro zemědělské využití,
- c) jde-li o pozemky v zastavěné části obce (intravilánu) nepřesahující výměru uvedenou v § 36 odst. 2 písm. b), také členům družstva, kteří nemají vlastní zahradu, pro zemědělské využití.

§ 41

(¹) O přenechání sdružených pozemků k dočasnému užívání státní nebo družstevní organizaci, společenské organizaci nebo členům družstva, kteří nemají vlastní zahradu, musí být uzavřena písemná smlouva. Ve smlouvě je třeba sjednat způsob a dobu dočasného užívání; může v ní být dohodnuta i přiměřená úplata.

(²) Dočasné užívání sdružených pozemků skončí uplynutím sjednané doby nebo dohodou.

(³) Je-li pozemek přenechaný družstvem k dočasnému užívání užíván v rozporu se sjednaným spůsobem užívání nebo se zájmem společnosti, může okresní národní výbor svým rozhodnutím dočasné užívání kdykolí zrušit.

§ 42

(¹) Právo družstevního užívání zaniká převodem nebo přechodem sdruženého pozemku do socialistického společenského vlastnictví. Jinou změnou vlastnictví není právo družstevního užívání dotčeno.

(²) Ke smlouvě o převodu pozemku, k němuž má družstvo právo družstevního užívání, je třeba též souhlasu družstva, to neplatí, jde-li o darování tohoto pozemku státu.

§ 43

Záhumenek

(¹) Družstvo, které hospodaří bez záhumenků, poskytuje svým členům (jejich rodinám) zemědělské výrobky pro potřebu jimi chovaného hospodářského zvířectva, popřípadě pro osobní spotřebu

(²) Družstvo, které se dosud nerozhodlo pro hospodaření bez záhumenků, přiděluje záhumenky těm členům, kteří je požadují; záhumenky se přidělují na jednotlivé členy, nebo na rodiny členů.

(³) Podrobnosti o poskytování zemědělských výrobků a přidělování záhumenků, popřípadě o chovu hospodářského zvířectva členy družstva, stanoví vzorové stanovy a federální ministerstvo zemědělství a výživy.

§ 44

Zdržstevňování ostatních výrobních prostředků

(¹) Živý a mrtvý inventář, osiva, sadba a krmivo, hospodářské budovy a jiné stavby, popřípadě řemeslnické potřeby odevzdané členem do společného družstevního hospodářství, přecházejí převzetím do vlastnictví družstva.

(²) Dvacet procent přejímací ceny živého a mrtvého inventáře, popřípadě řemeslnických potřeb, jakož i přejímací cena osiva, sadby a krmiva, hospodářských budov a jiných staveb, jsou povinným nenávratným vkladem člena do družstva

(³) Zbývající část přejímací ceny živého a mrtvého inventáře, popřípadě řemeslnických potřeb, proplatí družstvo svému členovi za podmínek a ve lhůtách, určených ve stanovách družstva.

C A S T P A T A

PRACOVNÍ VZTAHY V DRUŽSTVU

§ 45

(¹) Práci v družstvu vykonávají zásadně jeho členové; povinnost osobně pracovat v družstvu patří k základním povinnostem vyplývajícím z členství. Výjimečně může družstvo zaměstnávat občany i v pracovním poměru, popřípadě v jiném pracovněprávním vztahu.

(²) Pracovní vztahy, které vznikají mezi družstvem a jeho členy, se řídí tímto zákonem, zákoníkem práce, popřípadě dalšími předpisy se řídí, jen pokud to výslově stanoví tento zákon, zákoník práce nebo jiný právní předpis.

(³) Vzorové stanovy určí blíže, kdy se nevyžaduje na členovi družstva plnění povinnosti osobně pracovat v družstvu a za jakých podmínek může družstvo zaměstnávat občany i v pracovním poměru.

§ 46

(¹) V zájmu prohlubování organizace práce a upevňování vnitřního pořádku i pracovní kázně přijímá členská schůze pracovní rád družstva, je závazný pro družstvo a jeho členy, jakož i pro jeho pracovníky, pokud z jeho ustanovení neplýne něco jiného.

(²) Družstvo vypracuje pracovní rád podle vztahu vydaného federálním ministerstvem zemědělství a výživy v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Dohoda o pracovních podmínkách

§ 47

(¹) K podrobnějšímu vymezení práv a povinností, vyplývajících pro družstvo a jeho člena z práva člena na práci a z jeho povinnosti v družstvu pracovat, se sjednává dohoda o pracovních podmínkách.

(²) O uzavření dohody o pracovních podmínkách jedná družstvo s občanem již v souvislosti s jeho přijímáním za člena družstva.

(³) Dohoda o pracovních podmínkách může být platně uzavřena jen písemně. Jedno vyhotovení písemné dohody o pracovních podmínkách je družstvo povinno vydat členovi.

§ 48

(¹) Dohoda o pracovních podmínkách musí obsahovat ujednání o

- a) druhu práce (funkci), kterou bude člen družstva vykonávat,
- b) místu výkonu práce (obci, hospodářství, provozu, farmě, popřípadě jinak určeném místu),
- c) dnu nástupu do práce

(²) Nemůže-li družstvo poskytnout stejnou členovi práci celoročně nebo na plný pracovní úvazek, musí dohoda o pracovních podmínkách obsahovat také ujednání o rozsahu jeho pracovní účasti v družstvu v průběhu kalendářního roku.

(³) V dohodě o pracovních podmínkách může družstvo se členem sjednat i další podmínky, na nichž družstvo nebo člen mají zájem, zejména zařazení pro účely odměňování, odpovídající sjednávánímu druhu práce (funkci).

(⁴) Nebylo-li sjednáno něco jiného, má se za to, že tato dohoda byla uzavřena na dobu neurčitou.

§ 49

(¹) Ode dne, který byl v dohodě o pracovních podmínkách sjednán jako den nástupu do práce, je

- a) družstvo povinno přidělovat svému členovi práci podle této dohody, platit mu za vykonanou práci odměnu podle předpisů o odměňování za práci v družstvech, vytvářet podmínky pro úspěšné plnění jeho pracovních úkolů a dodržovat ostatní pracovní podmínky, stanovené právními předpisy, stanovami a pracovním rádem družstva, popřípadě touto dohodou,
- b) člen družstva povinen podle pokynů družstva konat osobně práce podle této dohody v pracovní době stanovené pro družstvo a dodržovat pracovní kázeň.

(²) Při nástupu do práce musí být členem družstva seznámen s pracovním rádem družstva a s předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, jež musí při svá práci dodržovat.

§ 50

(¹) Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením:

- a) kdy se dohoda o pracovních podmínkách ne-sjednává,
- b) podmínky, za nichž může dojít ke změně této dohody, popřípadě za nichž je členem družstva povinen konat práci jiného druhu nebo na jiném místě, než bylo sjednáno v této dohodě,
- c) podmínky zániku této dohody, popřípadě odstoupení od ní,
- d) jakým způsobem se zařazují do práce členové družstva při návratu do práce v družstvu po jejím přerušení vlivem některých překážek v práci,
- e) základní povinnosti družstva v souvislosti s pracovním uplatněním člena družstva so změněnou pracovní schopností.

(²) Ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky mohou podrobněji upravit postup při sjednávání dohod o pracovních podmínkách.

§ 51

(¹) Nedojde-li k uzavření dohody o pracovních podmínkách již v souvislosti s přijímáním občana za člena družstva, usiluje družstvo o vytvoření předpokladů k tomu, aby se tak mohlo stát co nejdříve. Pro dobu do uzavření dohody o pracovních podmínkách rozhodne představenstvo o pracovním zařazení a rozsahu pracovní účasti člena v družstvu s přihlédnutím k potřebám o možnostem družstva, jakož i ke zdravotnímu stavu a schopnostem a — pokud možno — i kvalifikaci člena.

(²) Pracovní zařazení člena družstva stanovené představenstvem může být měněno jen za podmínek, za nichž může dojít ke změně dohody o pracovních podmínkách, popřípadě za nichž je

člen družstva povinen konat práci jiného druhu nebo na jiném místě, než bylo sjednáno v této dohodě.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí přiměřeně, jestliže zanikla nebo byla zrušena dosavadní dohoda o pracovních podmínkách a nebyla zatím uzavřena nová, ač člen družstva koná nadále práci v družstvu.

§ 52

Nemůže-li družstvo poskytnout svému členovi práci pro něho vhodnou celoročně na plný pracovní úvazek, je povinno mu umožnit, aby dočasně pracoval pro jinou organizaci, a tím mu pomáhat při vyhledávání vhodné pracovní příležitosti.

Dovolená na zotavenou

§ 53

(1) Člen družstva, jehož členství v družstvu trvá nepřetržitě aspoň pět měsíců (čekací doba), má nárok na dovolenou na zotavenou (dále jen „dovolená“) za kalendářní rok, jestliže v něm konal práci v družstvu aspoň 75 dnů.

(2) Splnění podmínek čekací doby a odpracování 75 dnů se nevyžaduje, jestliže

- a) mohou být členovi družstva v souvislosti s jeho vstupem do družstva poskytnuty hmotné výhody podle zvláštních předpisů o náboru pracovníků do zemědělství,
- b) vstoupil člen do družstva po splnění závazku v předchozím pracovním poměru, sjednaném na základě náboru pracovníků prováděného národními výbory,
- c) skončil předchozí pracovní nebo členský poměr člena družstva v důsledku organizačních změn, k nimž doslo u organizace, ke které byl člen v pracovním nebo členském poměru,
- d) skončil předchozí pracovní nebo členský poměr člena družstva proto, že se stal ze zdravotních důvodů trvale nezpůsobilý plnit povinnosti vyplývající z tohoto pracovního nebo členského poměru, nebo proto, že nemůže podle lékařského posudku nebo rozhodnutí orgánu státní zdravotní správy vykonávat dosavadní práci, popřípadě ukončila-li předchozí pracovní nebo členský poměr těhotná členka družstva nebo členka družstva trvale pečující o dítě z důvodu této péče.

(3) Za kalendářní rok, v němž vstoupil do družstva, popřípadě v němž započal s výkonem práce pro družstvo nebo v něm pokračoval po předchozím dlouhodobém přerušení, náleží členovi družstva poměrná část dovolené; musí však splnit v družstvu podmínky uvedené v odstavci 1, nejde-li o člena, u něhož se jejich splnění nevyžaduje.

(4) Družstvo může svému členovi, který vstoupil do družstva z podnětu družstva nebo orgánu státního hospodářského řízení zemědělství, výjimečně poskytnout poměrnou část dovolené, i když nesplňuje podmínky pro vznik nároku na dovolenou.

§ 54

(1) Základní výměra dovolené čini dva kalendářní týdny v kalendářním roce.

(2) Nárok na tři kalendářní týdny dovolené má člen družstva, který do konce běžného kalendářního roku

- a) dovrší aspoň pět let členství po 18 roce věku,
- b) nedosáhne 18 let věku,
- c) dosáhne 50 let věku.

(3) Nárok na čtyři kalendářní týdny dovolené má člen družstva, který do konce běžného kalendářního roku dovrší aspoň 15 let členství po 18. roce věku.

(4) Nárok na delší než základní výměru dovolené je povinen člen družstva prokázat před nástupem dovolené, nejpozději do konce kalendářního roku, v němž uplatňuje nárok na delší dovolenou; jinak nárok na delší dovolenou za tento kalendářní rok zaniká.

(5) Čerpá-li dovolenou člen družstva s pracovní dobou nerovnoměrně rozloženou na jednotlivé týdny v období celého kalendářního roku, přísluší mu totík pracovních dnů dovolené, kolik jich na dobu jeho dovolené připadá v celoročním průměru.

§ 55

(1) Při zániku členství má člen družstva nárok na poměrnou část dovolené; musí však splnit podmínky pro vznik nároku na dovolenou, nejde-li o člena družstva, u něhož se jejich splnění nevyžaduje. Členovi družstva, jehož členství zaniklo v souvislosti se vznikem nároku na starobní nebo invalidní důchod, a člence družstva, ježí členství zaniklo v souvislosti s těhotenstvím nebo péčí o dítě, přísluší poměrná část dovolené, i když v družstvu nekonali v kalendářním roce práci 75 dnů.

(2) Člen družstva, který byl vyloučen z družstva, ztrácí vůči němu nárok na poměrnou část dovolené za běžný kalendářní rok.

(3) Zanikne-li členství po vyčerpání dovolené nebo její části, je člen družstva povinen vrátit náhradu odměny za práci, kterou mu družstvo vyplatio za dovolenou nebo její poměrnou část, na niž ztratil nárok; to platí obdobně i o vybrání té části dovolené, na niž mu nevznikl nárok.

(4) Zanikne-li členství člena družstva, který v družstvu splnil podmínce čekací doby, v souvislosti s jeho přechodem do jiného družstva, může

mu kterékoliv z těchto družstev poskytnout členovi dovolenou, popřípadě její zbývající část, jestliže o to člen požádá nejpozději při skončení členství a zúčastněná družstva se dohodnou na náhradě odměny za práci za dovolenou (její část), na niž členovi v družstvu poskytujícím dovolenou (její část) nárok nevznikl.

(5) Ustanovení odstavců 1 a 3 platí přiměřeně i v případě skončení (dlouhodobého přerušení) výkonu práce v družstvu za trvání členství.

§ 58

Náhrada odměny za práci za dovolenou

(1) Členovi družstva přísluší po dobu dovolené náhrada odměny za práci ve výši jeho průměrné odměny za práci a případné naturální požitky. Náhrada odměny za práci po dobu dovolené je splatná v obvyklých výplatních termínech; na požádání musí být náhrada splatná během dovolené vyplacena členovi družstva již před nastoupením dovolené.

(2) Poskytování náhrady odměny za práci za nevyčerpanou dovolenou je přípustné, jen

- a) nemohl-li člen družstva vyčerpat dovolenou nebo její část ani do 30. dubna příštího kalendářního roku z naléhavých provozních důvodů, pro překážky v práci nebo proto, že mu družstvo určilo nesprávnou délku dovolené nebo neurčilo její nástup,
- b) nemohl-li člen družstva vyčerpat dovolenou nebo její část, protože zaniklo jeho členství, popřípadě protože vstoupil do pracovního poměru ke společnému zemědělskému podniku.

(3) Za dovolenou nebo její část, kterou člen družstva nemohl vyčerpat, přísluší mu náhrada odměny za práci ve výši jeho průměrné odměny za práci. Družstvo je povinno vždy umožnit svému členovi — má-li nárok na dovolenou nejméně v takovém rozsahu — vyčerpat aspoň jeden týden, mladistvému dva týdny dovolené. Za tuto část dovolené nelze poskytnout náhradu odměny za práci za nevyčerpanou dovolenou; to naplň, nemohl-li být tato část dovolené vyčerpána pro překážky v práci na straně člena družstva.

§ 57

(1) Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením:

- a) které doby se posuzuje jako výkon práce, i když člen družstva nepracuje,
- b) které doby se započítávají do čekací doby,
- c) které doby se započítávají do doby trvání členství,
- d) určování nástupu dovolené,
- e) kdy se dovolená přeruší,

f) za jakých podmínek a v jaké délce náleží členovi družstva dodatková dovolená,

g) za jakých podmínek a v jaké délce náleží členům družstva, jejichž pracovní doba byla rozvržena nerovnoměrně v období celého kalendářního roku, popřípadě dalším členům družstva, jejichž práce podstatně závisí na povětrnostních vlivech, další dovolená, jestliže čerpadl dovolenou v období s nižší potřebou práce,

h) jak se určuje poměrná část dovolené,

i) za jakých podmínek se poskytuje dovolená členům družstva konajícím sezónní nebo kampaniové práce,

j) jak se krátká dovolená, jestliže člen družstva nekoná práci v družstvu,

k) za jakých podmínek se poskytuje členům družstva poměrná část dovolená za dobu, po kterou byli dočasně uvolněni k výkonu práce pro jinou organizaci.

(2) Federální ministerstvo zemědělství a výživy stanoví

a) v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky způsob výpočtu náhrady odměny za práci za dovolenou členům družstva, kteří mají pracovní dobu nerovnoměrně rozvrženou v období celého kalendářního roku a blížší podmínky poskytování další dovolené zejména pak při kterých pracích se poskytuje členům družstva další dovolená a která část roku se považuje z hlediska poskytování další dovolené za období s nižší potřebou práce,

b) v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky bližší podmínky poskytování dodatkové dovolené, zejména pak, při kterých zvlášť obtížných nebo zdraví škodlivých pracích se poskytuje členům družstva dodatková dovolená, popřípadě na kterých pracovištích.

Odměnování za práci

§ 58

(1) Členům družstva přísluší za práci vykonanou v družstvu odměna za práci, která se vyplácí v penězích.

(2) Odměna za práci se stanoví podle množství, jakosti a společenského významu práce; přiměřená část celkové odměny za práci se poskytuje členům družstva jako podíl na hospodářských výsledcích družstva dosahovaných při uskutečnění společenských potřeb.

§ 59

(¹) Odměňování za práci v družstvech upraví federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvy zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky podle jednotných zásad, stanovených vládou Československé socialistické republiky.

(²) V rámci úpravy podle odstavce 1 stanovi si družstvo podle svých podmínek vlastní pravidla odměňování.

CAST ŠESTA DRUŽSTEVNÍ KÁZNĚ

§ 60

(¹) Družstevní kázně se rozumí uvědomělé plnění úkolů a povinností, které pro každého člena družstva vyplývají z jeho členství v družstvu, zejména pak v souvislosti s jeho účastí na společné práci, na řízení a správě družstva a na společenské činnosti družstva.

(²) Družstevní kázeň je zařazena na vztazích soudružské spolupráce a vzájemné pomoci, na uplatňování zásad socialistického soužití členy družstva a na rozvíjení jejich iniciativy i zvyšování jejich ideologické a odborné úrovně.

(³) Nedílnou součástí družstevní kázně je pracovní kázeň a ochrana socialistického vlastnictví.

Kárné opatření

§ 61

(¹) Za závažné nebo opětovné porušení družstevní kázně, jinž byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, stanovami družstva nebo jinými vnitrodružstevními předpisy, popřípadě usnesením nebo opatřením orgánů a/nebo pracovními příkazy vedoucích funkcionářů (vedoucích odborných pracovníků) družstva, může být členovi družstva uloženo některé z těchto kárných opatření:

- a) důlka,
- b) veřejná důlka,
- c) snížení, popřípadě odnětí přemíš, podílu na hospodářských výsledcích nebo jiných pohyblivých součástí odměny za práci, vyjadřujících osobní ohodnocení, až do celkové výše 500 Kčs,
- d) převedení na méně placenou práci na dobu až tří měsíců, popřípadě snížení základní měsíční odměny za práci až o 10 % na dobu až tří měsíců.

(²) Kárné opatření může být uloženo jen do jednoho měsíce ode dne, kdy se družstvo dovědělo o porušení družstevní kázně, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy k porušení družstevní

kázně došlo. Ukládá-li však kárné opatření členská schůze (^{§ 63 odst. 3}), platí místo lhůty jednoho měsíce lhůta tří měsíců.

(³) Je-li jednání člena družstva, v němž lze spárovat porušení družstevní kázně, předinátem šetření jiného orgánu, počíná lhůta jednoho, popřípadě tří měsíců pro uložení kárného opatření dnem, kdy se družstvo dovědělo o výsledku tohoto šetření.

§ 62

(¹) Kárné opatření nelze uložit za porušení družstevní kázně, bylo-li členovi družstva za ně pravomocně uloženo opatření jiným organem než orgánem družstva nebo byl-li pro ně člen družstva pravomocně odsouzen.

(²) Závažné nebo opětovné porušení družstevní kázně členem družstva, který vykonává funkci ve voleném orgánu družstva, může být důvodem pro jeho odvolání z této funkce.

(³) Členovi družstva nemůže být uloženo kárné opatření, jestliže nesplní první, který je v rozporu s právními předpisy.

§ 63

(¹) Kárné opatření ukládá zásadně představenstvo.

(²) Důlka může být uložena také vedoucím funkcionářem (vedoucím odborným pracovníkem) družstva, pokud mu byla taková pravomoc dána vzorovými stanovami nebo stanovami družstva.

(³) Jde-li o porušení družstevní kázně předsedou (místopředsedou) členem představenstva nebo členem revizní komise, ukládá kárné opatření členská schůze

§ 64

(¹) Proti rozhodnutí představenstva, popřípadě vedoucího funkcionáře (vedoucího odborného pracovníka) družstva, uvedeného v § 63 odst. 2, může člen družstva podat do 15 dnů ode dne jeho doručení námitky členské schůze; podání námitek má odkladný účinek

(²) Má-li člen družstva za to, že při uložení kárného opatření byl porušen právní předpis, stanovy družstva nebo jiné vnitrodružstevní předpisy a/nebo že kárné řízení zůstalo neúplné, může do 30 dnů od doručení rozhodnutí členské schůze o námitkách, popřípadě — jde-li o předsedu (místopředsedu), člena představenstva a/nebo člena revizní komise — od doručení rozhodnutí členské schůze o kárném opatření, podat návrh na přezkoumání tohoto rozhodnutí soudem, podání návrhu na přezkoumání má odkladný účinek

(³) Shledá-li soud, že pro uložení kárného opatření nebyly splněny zákonné podmínky, zruší

rozhodnutí o uložení kárného opatření, popřípadě i rozhodnutí členské schůze o námitkách; jinak je potvrdí.

(¹) Soud zruší rozhodnutí uvedená v odstavci 3 také tehdy, jestliže kárné řízení zůstalo neúplné; v tomto případě projedná věc členská schůze znova na svém nejbližším jednání následujícím po dni, kdy rozhodnutí o zrušení nabyla právní moc, přičemž je vázána právním názorem soudu.

§ 65

(¹) Nedopustil-li se člen družstva během jednoho roku od pravomocného uložení kárného opatření dalšího porušení družstevní kázně, posuzuje se, jako by mu kárné opatření nebylo uloženo.

(²) I před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 může představenstvo, popřípadě — uložila-li kárné opatření členská schůze — členská schůze rozhodnout, že se člen družstva posuzuje, jako by mu kárné opatření nebylo uloženo, osvědčil-li se příkladným plněním povinností vyplývajících z jeho členství v družstvu.

Č A S T S E D M A ODPOVĚDNOST ZA ŠKODU PŘEDCHÁZENÍ HROZÍCÍM ŠKODÁM

§ 66

Družstvo a jeho členové jsou povinni chránit majetek, se kterým družstvo hospodaří.

§ 67

(¹) Družstvo je povinno vytvářet svým členům takové podmínky, aby mohli rádně plnit své členské povinnosti bez ohrožení zdraví a majetku; zjistí-li závady, je povinno učinit opatření k jejich odstranění.

(²) Družstvo je povinno soustavně kontrolovat, zda jeho členové plní své členské povinnosti tak, aby nedocházelo ke škodám.

§ 68

(¹) Člen družstva je povinen počinat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví a majetku ani neoprávněnému majetkovému prospěchu na úkor společnosti, družstva nebo jednotlivce.

(²) Zjistí-li člen družstva, že nemá vytvořeny podmínky k rádnému plnění svých členských povinností, je povinen oznámit to svému nadřízenému.

(³) Hrozí-li družstvu škoda, je člen družstva povinen upozornit na to příslušného vedoucího funkcionáře (vedoucího odborného pracovníka) družstva, popřípadě příslušné orgány. Je-li k odvrácení škody hrozící družstvu neodkladně třeba zákroku, je člen družstva povinen zakročit; nemusí tak učinit, brání-li mu v tom důležitá okolnost,

nebo jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení seba nebo jiné členy (pracovníky) družstva, popřípadě osoby sobě blízké.

Odpovědnost člena družstva za škodu způsobenou při plnění členských povinností nebo v přímé souvislosti s ním

§ 69

Člen družstva odpovídá družstvu za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením právní povinnosti při plnění členských povinností nebo v přímé souvislosti s ním.

§ 70

Byla-li škoda způsobena také porušením povinnosti ze strany družstva, odpovědnost člena družstva se poměrně omezí.

§ 71

Člen družstva neodpovídá za škodu, kterou způsobil při odvracení škody hrozící družstvu nebo nebezpečí přímo hrozícího životu nebo zdraví, jestliže tento stav sám úmyslně nevyvolal a jestliže si při tom počinjal způsobem přiměřeným okolnostem.

§ 72

Na členovi družstva, který vědomě ani neupozornil příslušného vedoucího funkcionáře (vedoucího odborného pracovníka) družstva, popřípadě příslušné orgány, na hrozící škodu, ani nezakročil proti hrozící škodě (§ 68 odst. 3), ačkolik by tím bylo zabráněno bezprostřednímu vzniku škody, může družstvo požadovat, aby přispěl k náhradě škody v rozsahu přiměřeném okolnostem případu, pokud ji není možno uhradit jinak. Přitom se přihlédne zejména k tomu, co bránílo splnění povinnosti a jaký je společenský význam škody, jakož i k osobním a majetkovým poměrům člena družstva, který povinnost nesplnil; výše přispěvku k náhradě škody nesmí však přesahovat částku rovnající se trojnásobku jeho průměrné měsíční odměny za práci.

§ 73

(¹) Převzal-li na základě dohody o hmotné odpovědnosti člen družstva odpovědnost za svěcené hotovosti, ceniny, zboží, zásoby materiálu nebo jiné hodnoty, které je povinen vyúčtovat, odpovídá za vzniklý schodek.

(²) Dohoda o hmotné odpovědnosti může být platně uzavřena jen písemně. Člen družstva ji může uzavřít pouze po dovršení osmnácti let věku.

(³) Uzavírá-li družstvo dohody o hmotné odpovědnosti s více členy (popřípadě i pracovníky), kteří pracují na témž pracovišti, může s nimi ujednat, že odpovídají za schodek společně.

(¹) Člen družstva se zprostí odpovědnosti zcela, popřípadě zčásti, jestliže prokáže, že schodek vznikl zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

(²) Federální ministerstvo zemědělství a výživy může v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky stanovit funkce, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření písemné dohody o hmotné odpovědnosti.

§ 74

(¹) Člen družstva, který uzavřel dohodu o hmotné odpovědnosti, může od ní odstoupit, je-li převáděn na jinou práci nebo zařazován na jiné pracoviště nebo překládán. Odpovídá-li za schodek společně s dalšími členy družstva (popřípadě i pracovníky), může od dohody odstoupit také tehdy, je-li na pracoviště zařazen jiný člen družstva (pracovník) nebo ustanoven jiný vedoucí nebo zástupce vedoucího. Odstoupení musí být družstvu oznámeno písemně.

(²) Dohoda o hmotné odpovědnosti zaniká dnem zániku členství, dnem zániku dohody o pracovních podmínkách, dnem odstoupení od ní podle odstavce 1, a je-li o člena družstva, na němž se podle vzorových stanov nevyžaduje plnění povinností osobně pracovat v družstvu — i dnem skončení (dlouhodobého) pferušení) výkonu práce v družstvu za trvání členství.

§ 75

(¹) Člen družstva odpovídá za ztrátu nástrojů, ochranných pracovních prostředků a jiných podobných předmětů, které mu družstvo svěřilo na písemné potvrzení.

(²) Této odpovědnosti se člen družstva zprostí, prokáže-li, že ztrátu nezavinil.

§ 76

(¹) O rozsahu odpovědnosti člena družstva za škodu způsobenou při plnění členských povinností nebo v přímé souvislosti s ním platí obdobně příslušná ustanovení zákonku práce o rozsahu náhrady škody způsobené pracovníkem při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním, pokud není dále stanoveno jinak.

(²) Určování výše družstvem požadované náhrady škody, jakož i případné upuštění od vymáhání zbylé částky náhrady škody, upravují vzorové stanovy.

Odpovědnost družstva

§ 77

(¹) Družstvo odpovídá za škodu vzniklou členovi družstva při plnění členských povinností nebo v přímé souvislosti s ním, kterou mu způsobilo porušením právní povinnosti.

(²) Škoda je způsobena družstvem, jestliže byla způsobena v rámci plnění jeho úkolů těmi, kteří tyto úkoly plnili. Tím není dotčena odpovědnost těch, kdož škodu způsobili při plnění úkolů družstva, podle ustanovení o odpovědnosti člena družstva za škodu způsobenou při plnění členských povinností nebo v přímé souvislosti s ním, popřípadě podle ustanovení zákonku práce o odpovědnosti pracovníka za škodu způsobenou při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

§ 78

Byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného člena, odpovědnost družstva se poměrně omezí.

§ 79

O rozsahu odpovědnosti družstva za škodu vzniklou členovi družstva při plnění členských povinností nebo v přímé souvislosti s ním platí obdobně příslušná ustanovení zákonku práce o rozsahu odpovědnosti organizace za škodu vzniklou pracovníkovi při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

§ 80

(¹) Družstvo odpovídá za škodu na věcech, které v něm jeho člen odložil při plnění členských povinností nebo v přímé souvislosti s ním na místo k tomu určeném nebo na místo, kam se obvykle odkládají.

(²) Za věci, které při plnění členských povinností obvykle členové družstva nenesou (větší částky peněz, klenoty a jiné cennosti) a které družstvo nepřevzalo do zvláštní úschovy, odpovídá družstvo jen do částky 1000 Kčs. Zjistí-li se však, že škoda na těchto věcech byla způsobena jiným členem (pracovníkem) družstva, nebo převzalo-li družstvo tyto věci do zvláštní úschovy, hradí družstvo škodu bez omezení.

(³) Nárok na náhradu škody zanikne, jestliže člen družstva o ní neuvědomil družstvo bez zbytečného odkladu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o škodě dověděl.

§ 81

(¹) Člen družstva, který při odvracení škody hrozící družstvu utrpěl věcnou škodu, má vůči němu nárok na její náhradu, jakož i na náhradu účelně vynaložených nákladů, jestliže nebezpečí sám úmyslně nevyvolal a jestliže si přitom počítal způsobem přiměřeným okolnostem.

(²) Tento nárok má i člen družstva, který takto odvracel nebezpečí hrozící životu nebo zdraví, jestliže by za škodu odpovídalo družstvo.

ČÁST OSMÁ
SPORY MEZI DRUŽSTVEM A JEHO ČLENY
§ 82

[¹] Ve smířčím řízení se projednávají:

- a) spory mezi družstvem a jeho členem o nároky vyplývající z pracovních vztahů v družstvu, jakož i o majetkové nároky vyplývající z jiných právních vztahů v družstvu, pokud vznikly souvislosti s výkonem členských práv a povinností,
- b) spory mezi družstvem a jeho pracovníkem o nároky vyplývající z pracovního poměru, po případě z jiného pracovněprávního vztahu k družstvu, jestliže o to pracovník družstva požádal nebo s tím projevil souhlas,

bez zřetele na to, zda členský, popřípadě pracovní nebo jiný pracovněprávní vztah k družstvu dosud trvá

[²] Ve smířčím řízení se neprojednávají spory uvedené v odstavci 1, bylo-li jejich projednávání právním předpisem vyhrazeno jiným orgánům.

§ 83

[¹] Soudy projednávají spory uvedené v § 82 odst. 1 písm. a) jenom tehdy,

- a) nedošlo-li do 30 dnů od zahájení smířčího řízení ke schválení smíru,
- b) nebyla-li dosud zřízena v družstvu smířčí komise (dále jen „komise“).

[²] Zahájení smířčího řízení ve sporech uvedených v § 82 odst. 1 písm. b) nebrání tomu, aby o téže věci probíhalo řízení u soudu.

§ 84

Smířčí komise

[¹] K provádění smířčího řízení se zřizuje v družstvu s velkým počtem členů komise, která odpovídá za svou činnost členské schůzce.

[²] V družstvu s menším počtem členů vykonává působnost této komise revizní komise.

Smířčí řízení

§ 85

[¹] Smířčí řízení se zahajuje na návrh.

[²] Podání návrhu na zahájení smířčího řízení má shodné právní účinky pro běh lhůt k uplatnění nároku jako podání návrhu u soudu.

[³] Ve smířčím řízení usiluje komise o urovnání sporu smírem.

§ 86

[¹] Smír schválený komisí nabývá právní moci a je závazný pro účastníky i pro všechny orgány.

[²] Nebyla-li spiněna ve stanovené lhůtě povinnost převzatá schváleným smírem, může se oprávněný domáhat u soudu soudněho výkonu toho smíru.

§ 87

[¹] Schválení smíru může být zrušeno soudem, jestliže je v rozporu s právnimi předpisy; v tomto případě rozhodně soud i ve věci samé.

[²] Návrh na zrušení může podat účastník nejpozději do tří let od právní moci schváleného smíru, v téze lhůtě může návrh podat — má-li za to, že to vyžaduje zájem společnosti — také orgán svazu družstevních rolníků, prokurátor, národní výbor nebo orgán státního hospodářského řízení zemědělství.

§ 88

[¹] Komise zruší schválení smíru, jestliže do datečné vyšly najevo závažné okolnosti, které nemohly účastník bez své viny použít v původním jednání a které odůvodňují podstatně příznivější výsledek v jeho prospěch

[²] Návrh na zrušení může podat účastník do tří měsíců ode dne, kdy se dovedl o okolnostech uvedených v odstavci 1, nejpozději však do tří let od právní moci schváleného smíru

[³] Nesouhlasí-li účastník s rozhodnutím komise, jímž byl zamítnut jeho návrh na zrušení schválení smíru, může do 30 dnů od jeho doručení podat návrh na jeho přezkoumání soudem. Zruší-li soud rozhodnutí komise, zruší také schválení smíru a rozhodne ve věci samé

§ 89

Federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvy spravedlnosti České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky

- a) upraví podrobnosti o provádění smířčího řízení,
- b) stanoví, kdo nese náklady spojené s činností komise.

ČÁST DEVÁTÁ
SPOLUPRÁCE V ZEMĚDĚLSTVÍ

§ 90

[¹] Se zřetelem na celospolečenské potřeby organizují družstva mezi sebou, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi (především zemědělskými), účelnou spolupráci v zájmu cílevědomé specializace a koncentrace zemědělské výroby i efektivního uplatňování velkovýrobních technologií a techniky. Pro organizování této spolupráce platí — vedenia zásad uvedených v § 1 — i zásady rovnosti a vzájemné ekonomické výhodnosti.

(²) Spolupráce se uskutečňuje na základě plnomocné smlouvy, a to buď formou, při níž nevzniká nová organizace (kooperační sdružení), nebo formou, při níž se zřizuje nová organizace (společný zemědělský podnik).

§ 91

Kooperační sdružení

(¹) Smlouvou o spolupráci, při níž nevzniká nová organizace (dále jen „smlouva o spolupráci“), se zavazují družstva mezi sebou, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi, že k dosažení efektivnějších výsledků hospodaření budou společně plánovat a zajišťovat dohodnutou činnost a k tomu účelu spojí část svých finančních nebo materiálových prostředků i pracovních sil, popřípadě že si budou v rámci dohodnuté činnosti poskytovat výrobky, práce a služby.

(²) K platnosti smlouvy o spolupráci se vyžaduje její schválení okresní zemědělskou správou; zúčastní-li se však na této smlouvě organizace se sídlem ve dvou nebo více okresech, vyžaduje se k její platnosti její schválení krajskou zemědělskou správou.

(³) Zúčastní-li se na smlouvě o spolupráci též oborové řízené organizace, musí být orgánu schvaluječmu tuto smlouvu (odstavec 2) předem prokázáno, že s účastí této organizace na smlouvě vyslovili souhlas jí nadřízený orgán.

(⁴) K dohodě zúčastněných organizací o zrušení smlouvy o spolupráci je třeba souhlasu orgánu příslušného podle odstavce 2.

Společný zemědělský podnik

§ 92

(¹) V souladu s potřebami dalšího rozvoje zemědělské velkovýroby a zabezpečování rostoucích potřeb výživy lidu mohou družstva, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi, uzavírat smlouvy o zřizování společných zemědělských podniků; tyto podniky jsou povinny rádně hospodařit jak v zájmu celé společnosti, tak v zájmu členských organizací.

(²) K platnosti smlouvy o zřízení společného zemědělského podniku se vyžaduje její schválení ministerstvem zemědělství a výživy republiky.

(³) Nejvyšším orgánem společného zemědělského podniku je sbor zástupců, který ze svého středu volí předsedu, představenstvo a revizní komisi.

(⁴) Společný zemědělský podnik se zapisuje do podnikového rejstříku.

§ 93

(¹) Pro práci ve společném zemědělském podniku jsou přijímáni do pracovního poměru k němu

především členové, popřípadě pracovníci členských družstev a pracovníci ostatních členských organizací.

(²) Členy družstva, jež je členskou organizací společného zemědělského podniku, může tento podnik zaměstnávat v pracovním poměru, i když nadále trvá jejich členství v družstvu. Po dobu pracovní činnosti ve společném zemědělském podniku jsou uvolněni z pracovních závazků v družstvu; jejich ostatní práva a povinnosti, vyplývající z členství v družstvu, zůstávají nedotčeny.

§ 94

(¹) Společný zemědělský podnik používá zisku

- a) k úhradě daní a jiných povinností včetně státnímu rozpočtu, rozpočtu národního výboru a státním fondům,
- b) k tvorbě a doplňování fondů podniků.

(²) Po provedení úhrad a přidělů podle odstavce 1 rozděluje společný zemědělský podnik zůstatek zisku podle smlouvy o svém zřízení členským organizacím.

(³) Jestliže hospodaření společného zemědělského podniku v běžném roce vykáže ztrátu, podelejí se členské organizace na úhradě této ztráty podle výše svých členských podílů.

§ 95

(¹) Společný zemědělský podnik může být zrušen

- a) na základě rozhodnutí sboru zástupců a se souhlasem ministerstva zemědělství a výživy republiky,
- b) rozhodnutím ministerstva zemědělství a výživy republiky, není-li další činnost podniku celospoločensky účelná

(²) V případě zrušení společného zemědělského podniku jsou členské organizace povinny uhradit zjištěný schodek, každá z nich však nejvýše částkou nepřevyšující dvojnásobek jejího členského podílu.

§ 96

(¹) K zabezpečení úkolů, spojených s výživou a ochranou rostlin, mohou družstva mezi sebou, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi, zřizovat společné zemědělské podniky za účelem projektové přípravy, plánování, provádění výstavby, provozu a údržby vodohospodářských melioračních zařízení, budování nádrží a rybníků a úprav menších vodních toků (meliorační podniky).

(²) Družstva mohou mezi sebou, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi, zřizovat společné zemědělské podniky za účelem projektové přípravy, plánování, provádění výstavby, provozu a údržby vodohospodářských melioračních zařízení, budování nádrží a rybníků a úprav menších vodních toků (meliorační podniky).

§ 97

(1) Federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s federálním ministerstvem financí a Státní arbitráží Československé socialistické republiky stanoví

- a) náležitosti smlouvy o spolupráci, postup při jejím zpracování a schvalování, bližší podmínky, za nichž může být tato smlouva změněna nebo zrušena, jakož i orgány kooperačního sdružení, způsob jejich vytváření, jejich působnost a vzájemné vztahy mezi nimi,
 - b) úkoly společných zemědělských podniků, náležitosti smlouvy o zřízení společného zemědělského podniku, postup při jejím zpracování a schvalování, postup při slučování společných zemědělských podniků, podmínky odstoupení od smlouvy o zřízení společného zemědělského podniku a podmínky, za nichž může být tato smlouva zrušena nebo členská organizace z podniku vyloučena, způsob financování a finančního hospodaření společných zemědělských podniků, jakož i orgány společného zemědělského podniku, způsob jejich vytváření, jejich působnost a vzájemné vztahy mezi nimi,
 - c) způsob hospodaření společných zemědělských podniků, jejichž hospodaření není — vzhledem k účelu, pro který byly zřízeny — založeno na tvorbě a rozdělování zisku.
- (2) Federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s federálním ministerstvem financí a Státní arbitráží Československé socialistické republiky mohou upravit další způsoby spolupráce v zemědělství a jejich organizační formy.

Č A S T D E S A T A SLOUČENÍ A ZÁNIK DRUŽSTVA

§ 98

(1) V zájmu dalšího efektivního rozvoje zemědělské výroby se mohou družstva, po předchozím souhlasu okresního národního výboru, vydaném na návrh okresní zemědělské správy, slučovat ve větší ekonomické celky; mají-li zúčastněná družstva sídla ve více okresech, vydává předchozí souhlas krajský národní výbor na návrh krajské zemědělské správy.

(2) Na členské schůzi přijme družstvo nadpoloviční většinou všech členů družstva usnesení o sloučení a zvolí své zástupce do přípravného výboru pro sloučení družstev.

(3) Při slučování družstev se bud ze dvou nebo více družstev ustavuje jedno nové družstvo, nebo jedno, popřípadě více družstev, vplyne do družstva již ustaveného.

§ 99

(1) K ustavení sloučeného družstva je třeba, aby společná členská schůze slučovaných družstev

a) se usnesla, v jaké formě se ustanovuje sloučené družstvo (§ 98 odst. 3), a se záletem na zvolenou formu i o příjetí, popřípadě o změně či doplnku stanov.

b) zvolila orgány sloučeného družstva

(2) K ustanovení sloučeného družstva je třeba také souhlasu okresního národního výboru po vyjádření okresní zemědělské správy.

(3) Družstva slučovaná do nového družstva zanikají bez likvidace dnem zápisu nového družstva do podnikového rejstříku. Družstva, která vplývají do již ustaveného družstva, zanikají bez likvidace dnem zápisu jejich zániku do podnikového rejstříku.

(4) Na nové družstvo, popřípadě na družstvo, do kterého vplývají jiná družstva (dále jen „sloučené družstvo“), přechází dnem uvedeným v odstavci 3 práva a závazky, jakož i veškerý majetek zaniklých družstev; členové zaniklých družstev se stávají členy sloučeného družstva.

(5) Federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky blíže vymezí postup při slučování družstev a organizační formy sloučeného družstva.

§ 100

(1) Členská schůze se může nadpoloviční většinou všech členů družstva usněst, že družstvo zanikne

- a) přechodem do státní zemědělské organizace,
- b) pro trvalou ztrátu půdní základny,
- c) rozdelením

(2) K účinnosti usnesení členské schůze o zániku družstva přechodem do státní zemědělské organizace je třeba souhlasu ministerstva zemědělství a výživy republiky. K účinnosti usnesení členské schůze o zániku družstva pro trvalou ztrátu půdní základny nebo o zániku družstva jeho rozdelením je třeba souhlasu okresního národního výboru, vydaného po vyjádření okresní zemědělské správy.

§ 101

Přechází-li družstvo do státní zemědělské organizace, zaniká bez likvidace dnem, ke kterému byl tento přechod zapsán do podnikového rejstříku. Tímto dnem přechází jeho práva, závazky a majetek na státní zemědělskou organizaci, nestanoví-li právní předpis něco jiného.

§ 102

Má-li družstvo zaniknout pro trvalou ztrátu půdní základny, provádí se jeho likvidace. Družstvo zaniká dnem zápisu o skončení jeho likvidace do podnikového rejstříku.

§ 103

(¹) Družstvo se muže rozdělit na dvě i více družstev, vyžaduje-li to zabezpečení specializace zemědělské výroby nebo jiný celospolecenský zájem.

(²) Členská schůze rozdělovaného družstva určí, na kolik nových družstev se družstvo rozděluje, jak se mezi tato družstva rozdělují jeho práva, závazky a majetek, a s přihlédnutím k oprávněným zájmům jednotlivých členů také, do kterého z těchto družstev jednotliví členové přejdou.

(³) O ustavení nových družstev platí přiměřeně ustanovení § 8 odst. 1.

(⁴) Rozdělované družstvo zaniká a jeho práva, závazky a majetek přechází na nová družstva dnem zápisu těchto družstev do podnikového rejstříku, a to v rozsahu určeném členskou schůzí rozdělovaného družstva podle odstavce 2. Tímto dnem se členové rozdělovaného družstva stávají členy nových družstev.

§ 104

Federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvy zemědělství a výživy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky blíže upraví postup při přechodu družstva do státní zemědělské organizace a provádění likvidace družstva zanikajícího pro trvalou ztrátu půdní základny, jakož i podrobnější postup při rozdělení družstva.

ČÁST JEDENÁCTA

DOHLED NA ČINNOST DRUŽSTEV
A OSTATNÍCH ORGANIZACÍ

§ 105

Stát dohlíží svými orgány na činnost družstev a ostatních organizací v zájmu trvalého růstu výroby, prohlubování družstevní demokracie, upevnování socialistické zákonnosti a včasného odstraňování nedostatků. Činí tak zejména v rámci výkonu státní správy i řídící působnosti orgánů státního hospodářského řízení zemědělství podle zvláštních předpisů při současném zvyšování odpovědnosti orgánů družstev a ostatních organizací, rozhodováním o důležitých opatřeních v životě družstev a ostatních organizací (schvalováním, udělováním povolení nebo souhlasu apod.) a politicko-organizačním prací, zejména uplatňováním metody přesvědčování v bezprostředním styku s orgány, funkcionáři i členy družstev a ostatních organizací.

§ 108

(¹) Státní kontrolní a revizní orgány vykonávají svou kontrolní a revizní působnost i v družstvech a ostatních organizacích.

(²) To neplatí, jen když o činnost družstva jako společenské organizace.

§ 107

(¹) Shledá-li okresní zemědělská správa, že usnesení nebo jiné opatření družstva (jiné organizace uvedené v § 2 odst. 1) je v rozporu s právními předpisy nebo stanovami, smlouvou o spolupráci nebo o zřízení společného zemědělského podniku, anebo prováděcím hospodářským plánem, vyzve je, aby v přiměřené lhůtě zjednalo nápravu.

(²) Podle odstavce 1 postupuje také okresní národní výbor, nejde-li o usnesení nebo jiné opatření týkající se hospodářských otázek.

§ 108

(¹) Zůstane-li výzva okresní zemědělské správy nebo okresního národního výboru bezvýsledná, může okresní národní výbor rozhodnutím zastavit výkon usnesení nebo jiného opatření družstva (jiné organizace uvedené v § 2 odst. 1); proti takovému rozhodnutí lze podat odvolání podle předpisů o správním řízení.

(²) Ustanovení odstavce 1 neplatí jen tehdy, když o usnesení nebo jiné opatření týkající se pracovního vztahu, o němž přísluší rozhodovat soudu.

ČÁST DVANÁCTA
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ
A ZÁVĚREČNÁ

§ 109

Podle tohoto zákona se posuzují také zemědělsko družstevní právní vztahy vzniklé před 1. lednem 1976, pokud není dále stanoveno jinak; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé před 1. lednem 1976, se však posuzují podle dosavadních předpisů.

§ 110

(¹) Se členem, který před 1. lednem 1976 po dobu nejméně jednoho roku neplnil základní povinnosti vyplývající z jeho členství v družstvu, zejména nekonal práci v družstvu, ač mu v tom nebránil věk, zdravotní stav nebo jiný vážný důvod (studium, uvolnění pro výkon práce ve společném zemědělském podniku, péče o dítě, uvolnění pro výkon veřejné funkce apod.), projedná družstvo další plnění členských povinností; podle výsledku tohoto projednání navrhne členovi, který i nadále nebozdí plnit členské povinnosti, uzavření dohody o skončení členství.

(²) Nedojde-li k uzavření dohody o skončení členství a nejsou-li splněny podmínky pro vyloučení z družstva, může představenstvo rozhodnout do 31 prosince 1976 o tom, že se členství prohlašuje dнем rozhodnutí za zaniklé.

(³) Rozhodnutí, jímž se členství prohlašuje za zaniklé, se vydává písemně a doručuje se členovi družstva, námítky proti němu lze podat členské schůzce do 15 dnů ode dne jeho doručení.

§ 111

Na zahradu sdruženou podle dřívějších předpisů, která by nepodléhala sdružení podle tohoto zákona, se od 1. ledna 1976 hledí, jako by nebyla sdružena, pokud ji k tomuto dni člen družstva jeho zahradu užívá.

§ 112

(¹) Při sjednávání dohod o pracovních podmínkách se členy, jejichž členství v družstvu vzniklo před 1. lednem 1976, vychází družstvo z těch podmínek, za nichž tuto členové dosud konali práci v družstvu; do doby uzavření těchto dohod platí pro pracovní podmínky těchto členů přiměřeně § 51.

(²) Pracují-li v družstvu i po 1. lednu 1976 občané, kteří nejsou dosud ani jeho členy, ani v pracovním poměru nebo jiném pracovněprávním vztahu k němu, je družstvo povinno — pokud potřebuje jejich práci pro úspěšné plnění svých úkolů — vyzvat je nejpozději do 31. října 1976 k tomu, aby požádali o přijetí za členy družstva, popřípadě aby sjednali s družstvem pracovní smlouvu nebo dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr, jde-li o práce, které mohou být v družstvu vykonávány v pracovním poměru nebo v jiném pracovněprávním vztahu.

(³) Do vzniku členství v družstvu, popřípadě do vzniku pracovního poměru nebo jiného pracovněprávního vztahu k družstvu, nejpozději však do 31. prosince 1976, se pracovní vztahy osob uvedených v odstavci 2 posuzují jako pracovní vztahy členů družstva. Po tomto dni nemohou osoby uvedené v odstavci 2 konat nadále práci v družstvu, pokud se nestaly nebo nestanou jeho členy, popřípadě pracovníky.

§ 113

(¹) Družstvo, které dosud neposkytuje svým členům dovolenou za podmínek a v rozsahu, jež odpovídají tomuto zákonu, bude poskytovat dovolenou podle tohoto zákona, jakmile k tomu vytvoří nezbytné ekonomické předpoklady.

(²) Posouzení otázky, zda družstvo uvedené v odstavci 1 vytvořilo již ekonomické předpoklady k tomu, aby poskytovalo svým členům dovolenou podle tohoto zákona, přísluší okresní zemědělské správě.

(³) Do doby, než družstvo uvedené v odstavci 1 vytvoří ekonomické předpoklady pro poskytování dovolené podle tohoto zákona, poskytuje svým členům dovolenou za podmínek a v rozsahu, jež určí vzorové stanovy a stanovy družstva.

§ 114

(¹) Porušení družstevní kázně, k němuž došlo před 1. lednem 1976, se posuzuje podle tohoto zákona, jestliže dosud nebylo rozhodnuto o uložení kárného opatření.

(²) Ve smírčím řízení se neprojednávají spory o nároky uvedené v § 82 odst. 1, o nichž bylo před 1. lednem 1976 zahájeno řízení před soudem.

§ 115

Společné družstevní podniky vzniklé podle dřívějších předpisů se dnem 1. ledna 1976 stávají společnými zemědělskými podniky podle tohoto zákona.

§ 116

Průměrná odměna za práci členů družstva se určuje obdobně podle pracovněprávních předpisů upravujících zjišťování průměrného výdělku.

§ 117

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

1. zákon č. 49/1959 Sb., o jednotních zemědělských družstvech,
2. vyhláška č. 47/1968 Sb., o společných družstevních podnicích a o provozování přidružené výroby jednotními zemědělskými družstvy, ve znění vyhlášky č 2/1972 Sb.,
3. vyhláška č 2/1972 Sb., o kooperačních vztazích při rozvoji specializace a koncentrace zemědělské výroby.

§ 118

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

123

Z A K O N

ze dne 13. listopadu 1975

o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby

Zemědělská půda je základním výrobním prostředkem zemědělské výroby a nenahraditelným zdrojem výživy lidu. Zájem společnosti na účelném a rádném obhospodařování a zvelebování veškeré půdy vyžaduje, aby ji užívaly socialistické zemědělské organizace za takových podmínek, které účinně napomáhají intenzivnímu zvyšování rostlinné výroby a tak i dalšímu rozvoji socialistické zemědělské velkovýroby.

K dosažení tohoto cíla, zejména k upevnění a prohloubení práv socialistických zemědělských organizací při užívání půdy a jiného zemědělského majetku, jež nejsou v socialistickém společenském vlastnictví, usneslo se Federální shromáždění Československé socialistické republiky na tomto zákoně:

Právo užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby**§ 1**

Socialistické zemědělské organizace, jakož i státní organizace, které plní vědeckovýzkumné úkoly a úkoly výuky pro odvětví zemědělství (dále jen „zemědělské organizace“), užívají půdu, kterou nemají v družstevním¹⁾ nebo náhradním²⁾ užívání, jakož i jiný zemědělský majetek ve vlastnictví ohčanů a jiných než socialistických organizací, na základě práva užívání k zajištění výroby (dále jen „právo užívání“).

§ 2

(¹) Právo užívání je bezúplatné a časově neomezené, opravňuje zemědělskou organizaci k tomu, aby hospodařila s půdou a jiným zemědělským majetkem ve stejném rozsahu, jako by byla vlastníkem, a využívala ji v souladu s právními předpisy pro plnění všech úkolů, které jsou předmětem její činnosti.

(²) Jde-li o užívání pozemků, může zemědělská organizace zejména

- a) provádět na nich úpravy, potřebné k zajištění nebo zvýšení zemědělské výroby,
- b) měnit jejich podstatu a čerpat z ní,

c) zřizovat na nich stavby, potřebné pro činnost zemědělské organizace, i obytné domy v rámci podnikové bytové výstavby.

(³) Veškeré porosty na pozemcích, užívaných státní zemědělskou organizací, jsou ve vlastnictví státu. Veškeré porosty na pozemcích, užívaných družstevní zemědělskou organizací, jsou v jejím vlastnictví.

(⁴) Jde-li o užívání staveb, může zemědělská organizace zejména

- a) provádět na nich úpravy, potřebné pro jejich účelné využití,
- b) po projednání s příslušným orgánem státního hospodářského řízení zemědělství požádat stavební úřad o povolení odstranit stavbu na vlastní náklady.

§ 3

(¹) Zemědělská organizace je oprávněna i povinna chránit své právo užívání proti každému, kdo do něho neoprávněně zasahuje.

(²) S půdou a jiným zemědělským majetkem, k nimž má právo užívání, je zemědělská organizace povinna rádně hospodařit v zájmu společnosti a co nejdůležitěji je využívat k rozvoji socialistické zemědělské velkovýroby; zejména je povinna pečovat o soustavné zvyšování úrodnosti zemědělských pozemků.

§ 4

Stejná oprávnění a povinnosti, jaká vyplývají z práva užívání podle tohoto zákona, přísluší zemědělské organizaci i k pozemkům, které má v náhradním užívání.

§ 5

(¹) Právo užívání náleží zemědělské organizaci k majetku uvedenému v § 1, který užívá ke dni počátku účinnosti tohoto zákona.

(²) Právo užívání náleží zemědělské organizaci i k ohýtným částem zemědělských usedlostí a stavebním pozemkům, na nichž jsou zřízeny, pokud

¹⁾ Zákon č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

²⁾ Vládní nařízení č. 47/1955 Sb., o opatřeních v oboru hospodářsko-technických úprav pozemků.

převzala celou usedlost do užívání před 1. dubnem 1964 a užívá ji ke dni počátku účinnosti tohoto zákona.

(3) V pochybnostech, zda zemědělské organizaci náleží podle odstavců 1 a 2 právo užívání, rozhodne okresní národní výbor.

Vznik práva užívání

§ 8

(1) Vlastník zemědělské půdy, která není v užívání socialistické organizace, je povinen zajistit v souladu s dosaženým stupněm rozvoje zemědělské výroby její těžné obdělávání ve shodě se zájmy společnosti a využívat ji k zajištění produkce společensky žádoucích zemědělských výrobků. Nemůže-li vlastník zemědělské půdy tyto povinnosti plnit, je povinen oznámit to bezodkladně prostřednictvím místního národního výboru okresnímu národnímu výboru.

(2) Okresní národní výbor působí k tomu, aby vlastník zemědělské půdy, který neplní nebo nemůže plnit povinnosti uvedené v odstavci 1, daroval své zemědělské pozemky státu nebo uzavřel se zemědělskou organizací písemnou dohodu, kterou si odevzdá své zemědělské pozemky, popřípadě i jiný zemědělský majetek, který zemědělská organizace potřebuje, do užívání podle § 1 a následující.

(3) Nedoje-li k darování zemědělských pozemků státu ani k uzavření dohody podle odstavce 2, získá právo užívání (§ 1) k zemědělské půdě, popřípadě i k jinému zemědělskému majetku, který zemědělská organizace potřebuje, okresní národní výbor svým rozhodnutím.

(4) V dohodě podle odstavce 2 i v rozhodnutí okresního národního výboru podle odstavce 3 musí být přesně označeny pozemky i jiný zemědělský majetek, k nimž právo užívání vzniká.

§ 7

Právo užívání nelze podle § 6 zřídit ke stavbám, které mohou být v osobním vlastnictví; nezřízuje se také k pozemkům, na nichž jsou tyto stavby zřízeny, k nádvorím, jakož i k zahradám, které souvisejí s pozemkem, na kterém je obytná budova, nebo jsou v zastavěné části obce (intravilánu), jestliže jejich výměra nepřesahuje 0,10 ha. Výjimečně se nezřídí právo užívání k zahradě, přeprahující tuto výměru, jsou-li pro to důvody hodně zvláštního zřetele, zejména pokud by zbyvalá část pozemku, přesahující 0,10 ha, nemohla být zemědělskou organizací účelně využita.

§ 8

Přechází-li jednotné zemědělské družstvo do státní zemědělské organizace, vzniká této organizaci dnem přechodu právo užívání k pozemkům, k nimž mělo družstvo právo družstevního užívání.

§ 9

Dočasné užívání

(1) Pozemky, které nelze hospodárně a účelně využít pro socialistickou zemědělskou velkovýrobu, může zemědělská organizace, které k nim náleží právo užívání, přenechat do dočasného užívání státní nebo družstevní organizaci, může je též přenechat do dočasného užívání k zemědělskému využití společenské organizaci, popřípadě — je-li o pozemky v zastavěné části obce (intravilánu), které nepřesahuje výměru uvedenou v § 7 — svým členům a pracovníkům, kteří nemají vlastní zahrádku.

(2) Zemědělská organizace může v odůvodněných případech přenechat do dočasného užívání jiným socialistickým organizacím i budovy, k nimž ji náleží právo užívání, popřípadě jejich části, a pozemky, na nichž jsou tyto budovy zřízeny. Je-li o organizace v odvětvích zemědělství a výzvy, které zabezpečuje služby pro organizace zemědělské výroby, je dočasné užívání vždy bezplatné.

(3) Dočasné užívání vzniká písemnou smlouvou, uzavřenou se souhlasem okresního národního výboru po vyjádření příslušného orgánu státního hospodářského řízení zemědělství. Ve smlouvě je třeba sjednat způsob a dobu dočasného užívání; může v ní být dohodnuta i přiměřená úplata.

(4) Dočasné užívání skončí uplynutím sjednané doby nebo dohodou.

(5) Jsou-li pozemek nebo budova, přenechané zemědělskou organizací do dočasného užívání, užívány v rozporu se sjednaným způsobem užívání nebo se zájmem společnosti, může okresní národní výbor dočasné užívání kdykoli zrušit.

Převod práva užívání

§ 10

(1) Právo užívání může zemědělská organizace v odůvodněných případech převést na jinou zemědělskou organizaci písemnou smlouvou, k níž je třeba souhlasu okresního národního výboru, vydaného po vyjádření příslušného orgánu státního hospodářského řízení zemědělství.

(2) Právo užívání se převádí vždy bezplatně. Jestliže však zemědělská organizace, jejíž právo užívání se převádí, vynaložila z vlastních prostředků náklady na investice do užívané nemovitosti, může požadovat od zemědělské organizace, na kterou právo užívání převádí, náhradu těchto nákladů; jejich výše se zjišťuje oceněním hodnoty investic ke dni převodu práva užívání.

(3) Nedoje-li k dohodě o náhradě nákladů vynaložených na investice, rozhodne o ní na návrh zemědělské organizace, jejíž právo užívání bylo převedeno, okresní národní výbor po vyjádření příslušného orgánu státního hospodářského řízení

zemědělství; návrh lze podat nejpozději do jednoho roku po převodu práva užívání, jinak právo na nahradu těchto nákladů zanikne.

§ 11

Jde-li v celospolečenském zájmu, aby se právo užívání převedlo na jinou zemědělskou organizaci a zemědělské organizace se o tomto převodu nedohodnou, rozhodne o přechodu práva užívání okresní národní výbor po vyjádření příslušného orgánu státního hospodářského úřadu zemědělství. Ustanovení § 10 odst. 2 a 3 zde platí obdobně.

§ 12

Zánik práva užívání

(¹) Právo užívání zaniká přechodem nebo převedením užívaného majetku do socialistického společenského vlastnictví. Jinou změnou vlastnictví není právo užívání dotčeno.

(²) Právo užívání zaniká také v případě, jestliže pozemky byly podle zvláštních předpisů rozhodnutím orgánu státní správy určeny k zalesnění a byly převedeny do užívání státní organizace lesního hospodářství.

(³) Ke smlouvě o převodu vlastnictví k majetku, k němuž náleží zemědělské organizaci právo užívání, je třeba též jejího souhlasu; to neplatí, jde-li o darování tohoto majetku státu.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 13

(¹) Právo užívání podle § 5 odst. 1 nevznikne, užívá-li zemědělská organizace zemědělský majetek na základě smlouvy podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb.; to neplatí, jde-li o zemědělské pozemky.

(²) Smluvní závazky zemědělských organizací z odkoupení živého inventáru a zásob podle § 4 vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, které vznikly před účinností tohoto zákona, zůstávají nedotčeny.

§ 14

Právo užívání k nemovitostem se zapisuje do evidenze nemovitostí podle předpisů o evidenci nemovitostí.⁽³⁾

§ 15

Vládní nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, se zruší.

§ 16

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Husák v. r.

Indra v. r.

Strougal v. r.

⁽¹⁾ Zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, a vyhláška Ústřední správy geodézie a kartografie č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí.

124

U S N E S E N I

předsednictva České národní rady

ze dne 6. listopadu 1975

**o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru
ve volebním obvodě č. 85 (okres Nymburk)**

Předsadnictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona ČNR č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volbu do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodě č. 85 (okres Nymburk) a stanoví den jejího konání na sobotu dne 13. prosince 1975.

Erban v. r.

125

VÝHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 28. října 1975

o provádění zahraniční obchodní činnosti pro zahraniční podniky

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 2 zák. č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zastupitelství, a § 36 písm. a) zák. č. 133/1970 Sb., o příslušnosti federálních ministerstev:

§ 1

Obecné ustanovení

(1) Zahraniční obchodní činnost pro zahraniční podniky mohou na území Československé socialistické republiky vykonávat

- a) čs. organizace oprávněné k tomu podle čs. předpisů,
- b) obchodní zastupitelství zahraničních podniků, jejichž zřízení bylo povoleno podle § 4;
- c) riz. státní příslušníci, jestliže projednávají s příslušnými čs. organizacemi oprávněnými k zahraniční obchodní činnosti uzavření smluv o dodávkách zboží, poskytování služeb nebo jiných hospodářských hodnot nebo plnění těchto smluv a zdržují se na území Československé socialistické republiky v jednom kalendářním roce po dobu nepřesahující šest měsíců, nebo zabezpečují plnění těchto smluv nebo toto plnění přejímají, a to po dobu a v rozsahu z nich vyplývajících.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může v odvodených případech na návrh příslušné čs. organizace oprávněné k zahraniční obchodní činnosti prodloužit dobu uvedenou v odstavci 1 písm. c).

§ 2

Obchodní zastupování a zprostředkování
československými organizacemi

(1) Československé socialistické organizace mohou zastupovat zahraniční podniky, jestliže jim bylo k této činnosti uděleno oprávnění nebo jestliže byly k tomu úřelu zřízeny, zastupují je na základě smluv o obchodním zastoupení nebo o zprostředkování

(2) Československé socialistické organizace pro zastupování zahraničních podniků zřizuje a oprávnění k takové činnosti uděluje federální ministerstvo zahraničního obchodu po projednání s příslušnými ústředními orgány republiky.

(3) Předmět oprávnění podle odstavce 1 může zahrnovat zejména:

- a) poskytování údajů čs. organizacím o vlastnostech zboží nebo povaze služeb nabízených zahraničním podnikem;
- b) projednávání s příslušnou čs. organizací oprávněnou k zahraniční obchodní činnosti na základě zmocnění zahraničního podniku, jeho jménem a na jeho účet uzavírání a plnění smluv o dodávkách zboží nebo poskytování služeb nebo jiných hospodářských hodnot,
- c) v rámci smluv uvedených v odstavci 1 zajistování propagace pro zahraniční podnik, ohstarávání technických služeb a servisu a zřizování konzignačních skladů zboží

(4) V oprávnění k zastupování zahraničních podniků není zahrnuto oprávnění k dovozu nebo vývozu zboží. Dovoz zboží na konzignační sklad zřízený podle odstavce 3 písm. c) a jeho zpětný vývoz projednává v celním řízení čs. organizace oprávněná k dovozu tohoto zboží.

(5) Organizace oprávněné k zastupování podle odstavce 1 mohou dovážet popř. využívat všechny nezbytné k této činnosti v rozsahu a za podmínek stanovených v oprávnění.

Obchodní zastupitelství zahraničních podniků

§ 3

(1) Zahraniční podnik může zřídit své obchodní zastupitelství a využívat jeho činnosti na čs. území jen na základě povolení a v rámci podmínek v něm stanovených

(2) Za obchodní zastupitelství se považuje organizační složka zahraničního podniku, vykonávající pro něj zahraniční obchodní činnost, včetně s ní související propagace zboží, služeb nebo jiných hospodářských hodnot.

(³) Povolení ke zřízení obchodního zastupitelství se nevyžaduje k účasti zahraničních podniků na veletrzích a výstavách a při obdobných formách propagace organizovaných k tomu příslušnými čs. socialistickými organizacemi.

§ 4

(¹) Povolení ke zřízení obchodního zastupitelství uděluje a podmínky pro jeho činnost stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu se souhlasem federálního ministerstva financí na určitou dobu, nepřesahující zpravidla jeden rok. Požádá-li však zahraniční podnik o prodloužení povolení alespoň jeden měsíc před skončením jeho doby platnosti, může obchodní zastupitelství ve své činnosti ve stanoveném rozsahu pokračovat až do rozhodnutí o žádosti.

(²) V žádosti o povolení uvede zahraniční podnik zejména svůj název a sídlo, předmět podnikání, výši kapitálu, osoby jednající jako statutární orgány zahraničního podniku, rozsah navrhované činnosti obchodního zastupitelství a jeho právní postavení v rámci zahraničního podniku. Odaje o podniku doloží dředně ověřenými listinami. Z žádosti musí vyplývat, s kterými čs. organizacemi byl zahraniční podnik před podáním žádosti v hospodářském styku a v jakém rozsahu. Žádost se podává v českém nebo slovenském jazyku.

§ 5

Povolení ke zřízení obchodního zastupitelství lze udělit pouze zahraničnímu podniku, který se podstatným způsobem podílí na hospodářských vzta-

zích mezi státem, na jehož území má sídlo, a Československou socialistickou republikou.

§ 6

(¹) Federální ministerstvo zahraničního obchodu zruší povolení udělené podle § 4 odst. 1, jestliže

- a) při činnosti obchodního zastupitelství nebo v souvislosti s tím se poruší čs. právní předpisy nebo podmínky stanovené v povolení
- b) obchodní zastupitelství neslouží účelu stanovenému v povolení nebo jestliže tento účel pomínil;
- c) zrušení obchodního zastupitelství vyžaduje důležité zájmy čs. hospodářství.

§ 7

Tato vyhláška se nevztahuje na bankovně finanční oblast a na mezinárodní železniční, leteckou, silniční a říční dopravu.

§ 8

Zrušuje se vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 138/1968 Sb., o zastoupení zahraničních podniků v Československé socialistické republice při provádění zahraničního obchodu ve znění vyplývajícím z vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 165/1969 Sb.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Ing. Barčák v. r.

126

VYHLÁSKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 14. listopadu 1975

o úpravě pracovní doby a o přesunu pracovního volna v roce 1976

Vláda Československé socialistické republiky po projednání s Ústřední radou odborů stanovila usnesením ze dne 10. května 1975 podle § 84 zákona práce.

Přesun pracovního volna a pracovní doby

(1) V roce 1976 je pracovním dnem neděle 4. ledna a dnem pracovního klidu pátek 2. ledna.

(2) Přesun pracovního volna a pracovní doby se nevztahuje na pracovníky na pracovištích s nepretržitým provozem.

(3) Pracovní dobu pracovníků obchodu a služeb se stykem se zákazníky, pracovníků zásobujících provozovny obchodu, pracovníků spojů a pracovníků veřejné dopravy stanoví organizace v souladu s obecnými pokyny pro úpravu provozních režimů, které v souvislosti s přesunem pracovní doby uvedeným v odstavci 1 vydají s ohledem na potřeby obyvatelstva a socialistických organizací příslušné ústřední orgány.

Odměňování práce

(4) Pracovníkovi, který v důsledku přesunu pracovní doby bude pracovat v neděli 4. ledna, nenáleží za práci konanou v tento den mzdové zvýhodnění za práci o sobotách a nedělích;¹⁾ rovněž pro odměňování práce přesčas se tento den nepovažuje za den pracovního klidu.

Pracovníkovi, kterému podle mzdových předpisů přísluší mzdové zvýhodnění za práci o sobotách a nedělích, náleží toto zvýhodnění za práci konanou v pátek dne 2. ledna 1976.

Úprava pracovní doby

dne 24 a dne 31. prosince 1976

(5) Organizace mohou pracovní dobu připadající na 24. a na 31. prosinec 1976 upravit se sou-

hlasem závodního výboru základní organizace Revolučního odborového hnutí, státní orgány po projednání s ním, takto:

- a) na pracovištích s pretržitým provozem může být odpolední a noční směna přesunuta na jiný den,
- b) ve výrobních organizacích může končit práce ve správních útvarech současně s koncem ranní směny výrobních útvarů,
- c) v nevýrobních organizacích může končit směna ve 14 hodin.

Úprava se nevztahuje na pracovníky na pracovištích s nepretržitým provozem.

(6) Opaření, při nichž podle předchozího odstavce se přesouvá celá směna nebo odpadá její část, může organizace provést u pracovníků odměňovaných hodinovou mzdou jen v dohodě s nimi v těchto případech nepřísluší pracovníkům za odpadlou pracovní dobu náhrada mzdy. Nedojeďí k dohodě, je organizace povinna umožnit pracovníkům odpracovat plnou pracovní dobu podle svých možností dne 24. nebo 31. prosince nebo v jiných dnech.

(7) Přesune-li se pracovní doba podle předchozího odstavce na sobotu nebo neděli, nenáleží příslušníkům za práci konanou v těchto dnech mzdové zvýhodnění za práci o sobotách a nedělích.

(8) Délku pracovní doby dne 24. a 31. prosince pracovníků obchodu a služeb se stykem se zákazníky, pracovníků zásobujících provozovny obchodu, pracovníků spojů a pracovníků veřejné dopravy učí organizace podle pokynů příslušných ústředních orgánů.

Závěrečné ustanovení

(9) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Štancel v r

¹⁾ Vyhláška č. 200/1988 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích; mzdové předpisy vydané ústředními orgány k provedení zásad racionalizace mzdových soustav podle usnesení vlády ČSSR ze dne 3. května 1973 č. 128.

127

VÝHLÁŠKA

**Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, Státní plánovací komise
a Federálního ministerstva financí**

ze dne 18. listopadu 1975

o nadstandardním vybavení bytů

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj, Státní plánovací komise a federální ministerstvo financí stanoví podle § 53 písm. a) až c) zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, § 17 odst. 1 písm. a) zák. č. 145/1970 Sb., o národnohospodářském plánování, § 391 hospodářského zákoníku [č. 109/1984 Sb., v úplném znění vyhlášeném v č. 37/1971 Sb., a § 11 odst. 2 zák. č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánování a finančního hospodářství národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru.

§ 3

Pojem nadstandardního vybavení bytů

⁽¹⁾ Za nadstandardní vybavení bytů (dále jen „nadstandardní vybavení“), se považuje vybavení bytů výrobky uvedenými v seznamu, který je přílohou této vyhlášky.

⁽²⁾ Jiné výrobky, než které jsou uvedeny v seznamu, nelze považovat za nadstandardní vybavení podle ustanovení této vyhlášky.

⁽³⁾ V seznamu se těž stanoví, které výrobky se stávají součástí základního prostředku a které se převádějí do osobního vlastnictví uživatele bytu.

CAST PRVNÍ

DVOUDÍ USTANOVENÍ

§ 1

Ostatní vyhlášky

Účelem vyhlášky je upravit způsob vybavování bytů materiály, výrobky a konstrukcemi (dále jen „výrobky“) v kvalitě a množství nad úrovní stanovenou zvláštními předpisy¹⁾ a vymezit druhy těchto výrobků, jakož i upravit některé další související otázky.

§ 2

Vyhľáška se vztahuje na výstavbu bytů v družstevní, podnikové a komunální bytové výstavbě prováděné dodavatelem způsobem a přiměřeně i na rekonstrukce a modernizace bytů (dále jen „byty“).

CAST DRUHA

POSTUP PŘI NADSTANDARDNÍM
VYBAVOVÁNÍ BYTU

§ 4

Uplatnění požadavku na nadstandardní vybavení

⁽¹⁾ Požadavek na vybavení bytů výrobky, které tvoří nadstandardní vybavení, uplatní investor u dodavatele stavebních prací (stavební části stavby) při projednávání přípravné nebo projektové dokumentace, avšak nejpozději při uzavírání hospodářské smlouvy o dodávce. Uplatní-li investor požadavek na nadstandardní vybavení později, užívá se dodatek k hospodářské smlouvě.

⁽²⁾ Nadstandardní vybavení je možno uplatnit nejméně pro jednu sekci bytového objektu, pro jednotlivý byt jen pokud to nevyžaduje základní konstrukční úpravy a dojde o tom k dohodě mezi investorem a dodavatelem.

¹⁾ Směrnice č. 5 Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Federálního cenového úřadu ze dne 28. května 1972 o centrální regulaci výrobků pro bytovou výstavbu, uveřejněná v částice 2–3 Zpravodaje Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 31. května 1972 a registrovaná v částice 21 Sbírky zákonů ČSSR vydané dne 18. září 1972, směrnice č. 2 ministerstva výstavby a techniky ČSR ze dne 15. listopadu 1973 a směrnice ministerstva výstavby a techniky SSR č. MVT/304/74-21 ze dne 30. listopadu 1974 (o soustavě standardů, normativů a technickohospodářských ukazatelů pro komplexfní bytovou výstavbu v ČSR a v SSR na léta 1978–1980).

(³) Použití náhradních hmot a výrobků oproti schválené dokumentaci¹⁾ z podnětu dodavatele lze považovat za nadstandardní vybavení.

(⁴) Objem prací a dodávek vyplývající z nadstandardního vybavení se zahrnuje do plnění plánu dodavatele.

(⁵) Lhůty výstavby, stanovené podle zvláštních předpisů,³⁾ se z důvodu zvýšení nákladů na nadstandardní vybavení neprodlužují.

§ 5

Dokumentace nadstandardního vybavení

(¹) Pro dokumentaci bytových staveb s nadstandardním vybavením platí ustanovení vyhlášky č. 183/1973 Sb. o dokumentaci staveb, s odchytkami uvedenými v dalších odstavcích.

(²) V rozpočtech a v odbytových rozpočtech bytových objektů se uvádějí v příslušných hlavách rozpočtové náklady odpovídající standardnímu vybavení.

(³) K rozpočtu uvedenému v předchozím odstavci se zpracovávají formou přílohy samostatné rozpočty, ve kterých se uvedou

- a) rozpočtové náklady nadstandardního vybavení,
- b) rozpočtové náklady standardního vybavení nahrazovaného nadstandardním vybavením,
- c) rozdíl rozpočtových nákladů uvedených pod písmeny a) a b).

(⁴) Rozpočtové náklady podle předchozího odstavce písm. a) se uvedou v členění na náklady výrobků,

- a) které se stanou součástí nákladů základních prostředků (bytových objektů),
- b) které přejdou do osobního vlastnictví uživatelů bytů

(⁵) Rozdíl rozpočtových nákladů podle odstavce 3 písm. c) se v rozpočtech a odbytových rozpočtech (odstavec 2) připočte k nákladům bytového objektu odpovídajícím standardnímu vybavení.

(⁶) Do souhrnného rozpočtu stavby se zahrnují rozpočtové náklady bytových objektů (odstavec 2) upravené podle předchozího odstavce.

(⁷) Základnou pro porovnání s technickohospodářskými ukazateli jsou rozpočtové náklady bytových objektů se standardním vybavením.

(⁸) Jestliže dojde k dohodě mezi investorem a dodavatelem o uplatnění nadstandardního vybavení po odevzdání příslušného stupně projektu a rozpočtu, zajistí jejich přepracování zpracovatel původní dokumentace za úhradu, kterou mu poskytne investor.

(⁹) Dojde-li ke zvýšení rozpočtových nákladů stavby po schválení souhrnného rozpočtu v důsledku dodatečného uplatnění nadstandardního vybavení, nepovažuje se to za zvýšení rozpočtových nákladů podle zvláštních předpisů.⁴⁾

(¹⁰) Dohody o odbytových nákladech se uzavírají na podkladě odbytových rozpočtů upravených podle odstavce 5.

§ 6

Financování a fakturace nadstandardního vybavení

(¹) Pro financování nákladů na nadstandardní vybavení platí obecné právní předpisy. Náklady na nadstandardní vybavení hradí investor dodavatele z investičních prostředků, u komunální výstavby z fondu rezerv a rozvoje Náklady na nadstandardní vybavení u podnikové bytové výstavby netvoří odpovídající položku podle zák. č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, a zák. č. 113/1971 Sb., o důchodové daní a příspěvku na sociální zabezpečení; u staveb, jejichž investory jsou zemědělské a lesní organizace, nesmí být nadstandardní vybavení financováno z prostředků státního rozpočtu.

(²) Splátky a faktury se vyhotovují k objemu rozpočtových nákladů uvedeným v odbytových rozpočtech upravených podle § 5 odst. 5.

ČÁST TŘETÍ

POVINKOSTI ORGANIZACÍ SOUVISÍCÍ S UŽIVÁNÍM BYTŮ S NADSTANDARDNÍM VYBAVENÍM A POVINKOSTI ČLENŮ DRUŽSTEVNÍCH ORGANIZACÍ

§ 7

Povinnosti investorů

Investor je povinen předat organizaci, která bude spravovat obytný dům (není-li jí sám), rozpočet nadstandardního vybavení upravený podle skutečně vynaložených nákladů, a to nejpozději při předání bytového objektu do její správy.

¹⁾ § 28 vyhlášky č. 104/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky stavebních prací.

²⁾ Vyhl. č. 91/1972 Sb., o normách lhůt výstavby.

³⁾ Směrnice č. 2 federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 7. března 1975, kterými se upravují podmínky a postup při zvážování rozpočtových nákladů rozeštavěných staveb. Směrnice byly uveřejněny v částce 4 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj dne 9. dubna 1975 a oznámeny v částce 7 Sbírky zákonů ČSSR vydané dne 27. března 1975.

§ 8

Povinnosti členů družstevních organizací
a povinnosti ostatních organizací,
opravujících obytné domy

(¹) V družstevní bytové výstavbě hradí členové družstva náklady na nadstandardní vybavení, které se stává součástí základního prostředku, zvýšením členských podílů.³⁾ Nadstandardní vybavení, které se převádí do osobního vlastnictví, uhrazuje členové družstva plně (**§ 10**).

(²) V komunální bytové výstavbě je organizace, opravující obytný dům, povinna odvést úhradu za nadstandardní vybavení bytu, které bylo převedeno do osobního vlastnictví, do rozpočtu příslušného místního výboru, který výstavbu financoval, ve prospěch jeho fondu rezerv a rozvoje. U podnikové bytové výstavby se odvede tato úhrada do fondu výstavby.

ČASŤ ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ
USTANOVENÍ

§ 9

Poskytování půjček

Na zvýšení členských podílů k úhradě nadstandardního vybavení, které se nepřevádí do osobního vlastnictví, poskytuje Státní spořitelna půjčky členům družstva za stejných podmínek jako půjčky na členský podíl.⁴⁾

Ministr ČSSR pro technický a investiční rozvoj:

Ing. Šupka v. r.

Náměstek předsedy Státní plánovací komise:

Ing. Ujházy v. r.

Ministr financí ČSSR:

Ing. Lér, CSc v. r.

§ 10

Splatnost úhrady

Úhrada za nadstandardní vybavení, které se stává osobním vlastnictvím uživatele bytu, je splatná do 14 dnů po uzavření dohody o odevzdání a převzetí bytu.⁵⁾ Nadstandardní vybavení se stává osobním vlastnictvím uzavřením této dohody a převzetím nadstandardního vybavení. Náklady na nadstandardní vybavení bytu, které se převádí do osobního vlastnictví (**§ 5 odst. 4 písm. b)**), se v dohodě podrobně specifikují.

§ 11

Statistické vykazování nákladů
na nadstandardní vybavení

Náklady na nadstandardní vybavení se vykazují ve statistických výkazech⁶⁾ tak, aby se umožnilo sledování nákladů na nadstandardní vybavení v členění na náklady zahrnované do pořizovacích cen základních prostředků a ostatní náklady.

§ 12

Přechodné ustanovení

Za nadstandardní vybavení se nepovažují výrobky, které byly v souladu s dosavadními předpisy⁷⁾ použity v projektové dokumentaci bytového objektu rozpracované přede dnem účinnosti vyhlášky.

§ 13

Účinnost

Vyhlaška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

¹⁾ Vyhláška č. 137/1980 Sb., o finanční, dvěrové a finančné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě.
²⁾ Státní spořitelna může poskytovat půjčky na nadstandardní vybavení bytu, které se převádí do osobního vlastnictví.
³⁾ § 155 občanského zákoníku č. 40/1984 Sb.
⁴⁾ Státní statistický výkaz „IV. 8n“.
⁵⁾ Směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Federálního cenového úřadu č. 8 ze dne 20. května 1972 o centrální regulaci výrobků pro bytovou výstavbu uveřejněná v částce 2–3 Zpravedla federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 31 května 1972 byly oznámeny v částce 21 Sbírky zákonů ČSSR ze dne 18. září 1972.

Příloha k vyhlídce č. 127/1975 Sb.

S E Z N A M

výrobků pro bytovou výstavbu povolených k použití pro nadstandardní vybavení bytu
 [výrobky, které přecházejí do osobního vlastnictví uživatele bytu, jsou označeny „osobní vlastnictví“;
 ostatní výrobky se stávají součástí základního prostředku — bytového objektu)

JKPV	NÁZAV	Označení výrobků, které přecházejí do osobního vlastnictví
------	-------	--

I. Příčky

přestaviteľné shrnovací a montované skloňové
 příčky bytové

II. Opravy povrchů

Tapety, pokud nevyhovují článku 1 odst. 2a
 směrnice FMTIR a FCÚ č. 5/1972

osobní vlastnictví

III. Podlahy

Textilní, korkové a syntetické v cenách nad drobnou
 směrnice FMTIR a FCÚ č. 5/1972

osobní vlastnictví

IV. Zdravotní instalace

Baterie dřezové, umyvadlové

osobní vlastnictví

— všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu
 ve velkoobchodní ceně nad 113 Kčs/1 ks

Baterie vanové (s ruční sprchou)

osobní vlastnictví

— všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu
 ve velkoobchodní ceně nad 180 Kčs/1 ks

Dopínkové sanitární instalace
 pro velikostní kategorie bytu I—IV

— druhý a další klozet
 — samostatný sprchový kout
 je-li nadto vybaven byt koupelnou
 — druhé a další umyvadlo

Kuchyňský sporák plynový

— všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu
 v maloobchodní ceně nad 2000 Kčs/1 ks

Kuchyňský sporák elektrický

— všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu
 v maloobchodní ceně nad 2900 Kčs/1 ks

Domácí chladničky

osobní vlastnictví

— všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu

Domácí pračky

osobní vlastnictví

— všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu

V. Dveře

Všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu, a to

— vstupní ve velkoobchodní ceně nad 245 Kčs/1 ks
 — dvoukřídlové v šířce 125 cm
 ve velkoobchodní ceně nad 305 Kčs/1 ks

JKPV	Název	Označení výrobků, které přecházejí do osobního vlastnictví
------	-------	--

- vnitřní v šířce 80 cm
ve velkoobchodní ceně nad 185 Kčs/1 ks
- vnitřní v šířce 70 cm
ve velkoobchodní ceně nad 155 Kčs/1 ks
- vnitřní v šířce 60 cm
ve velkoobchodní ceně nad 145 Kčs/1 ks

VI. Okno a balkónový dveře

- Všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu, a to
- do 1,0 m² ve velkoobchodní ceně
nad 415 Kčs/1 m²
 - od 1 m² do 1,5 m² ve velkoobchodní ceně
nad 400 Kčs/1 m²
 - nad 1,5 m² ve velkoobchodní ceně
nad 300 Kčs/1 m²

VII. Zabudované skříně vestavěné a zabudované

- Všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu, a to
- šatní skříň ve velkoobchodní ceně
nad 410 Kčs/1 m³
 - úklidové a spíšní skříně
ve velkoobchodní ceně nad 650 Kčs/1 m³

VIII. Kuchyňské sestavy

- Všechny výrobky dostupné na tuzemském trhu, a to
- kuchyňská sestava 120 cm dl.
ve velkoobchodní ceně nad 1850 Kčs/1 ks
 - kuchyňská sestava 150 cm dl.
ve velkoobchodní ceně nad 2000 Kčs/1 ks
 - kuchyňská sestava 180 cm dl.
ve velkoobchodní ceně nad 2150 Kčs/1 ks

IX. Čeleďnické opravy

Celokovové žaluzie Rolifix	osobní vlastnictví
Celokovové žaluzie Intum s bowdenovým ovládáním	osobní vlastnictví

X. Výrobky v množství nad úroveň oceněnou uvedenými předpisy¹⁰⁾

Předměty vybavené bytu, které jsou jinak zařazeny
do seznamu standardního vybavení, avšak svým
počtem nebo velikostí převyšují standardní vyba-
vení bytu příslušné velikostní kategorie	osobní vlastnictví

¹⁰⁾ Směrnice č. 5 federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Federálního cenového řádu ze dne 28. května 1972 o centrální regulaci výrobků pro bytovou výstavbu, uveřejněná v částce 2—3 Zprávy
federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 31. května 1972 a registrované
v částce 21 Sbírky zákonů ČSSR vydané dne 18. září 1972, směrnice č. 2 ministerstva výstavby a techniky
ČSR ze dne 15. listopadu 1973 a směrnice ministerstva výstavby a techniky SSR čj. MVT/304/74-21 ze dne
30. listopadu 1974 (o soustavě standardů, normativů a technickohospodářských ukazatelů pro komplexní
bytovou výstavbu v ČSR a v SSR na léta 1976—1980).

OZNÁMENÍ O VÝDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

v dohodě s ministerstvem financí ČSR a s ministerstvem financí SSR podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, povolilo výnosem ze dne 20. října 1975 čj. VI/1-19 868/75, aby s účinností od 1. září 1975 byly mzdy za práci konanou v dobrovolných směnách, kterých se pracovník vzdá ve prospěch předem stanovené politické, sociální nebo kulturní akce, zdařovány odděleně od ostatní mzdy pracovníka, a to paužální sázkou ve výši 15 %.

Tento způsob zdanění se vztahuje pouze na mzdy za práce provedené v dobrovolných pracovních směnách, uvedených v odst. 1 písm. b) čl. I metodických pokynů federálního ministerstva práce a sociálních věcí čj. F V/1-586/75-9112 ze dne 10. 7. 1975, tj. při výkonu téhož druhu práce, který byl sjednán v pracovní směrovce, na vlastním pracovišti.

Výnos je uveřejněn v č. 13 Finančního zpravodaje z r. 1975 a lze do něj nahlédnout u všech finančních správ.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydal dne 2. září 1975 v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a příslušnými českými výbory odborových svazů podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb. směrnici č. 1/1975, kterou se mění a doplňuje směrnice č. 2/1974 ministerstva průmyslu ČSR pro uplatňování mzdových forem.

Touto směrnici se

- a) mění ustanovení odstavce 2 v článku 3 směrnic č. 2/1974 pro uplatňování mzdových forem v resortu ministerstva průmyslu ČSR, týkající se způsobu ocenění práce dělníků pracujících v časové formě mzdy a nahrazujících dočasně nepřítomného člena normované osádky;
- b) doplňuje článek 4 též i směrnice o odstavec 9 týkající se vytváření předpokladů pro uplatnění modifikované úkolové formy mzdy o více činitelsch orientovaných na zvyšování užitkového výkonu strojů a zařízení, na zvyšování jakosti produkce a práce bez vad, na lepší hospodaření se surovinami, materiály, palivy a energií, na stabilitě a vyváženosti norem spotřeby času, na zvyšování produkce a snižování nákladů, výdajů apod.

Směrnice je závazná pro organizace ministerstva průmyslu ČSR a vstupuje v platnost po vydání nezbytných předpokladů pro její využití v praxi, nejdříve však od 1. 10. 1975.

Směrnice byla registrována ve Zpravodaji ministerstva průmyslu ČSR částka 8—9/1975 ze dne 8. října 1975 a lze do ní nahlédnout v odboru mezd a pracovní sily ministerstva průmyslu ČSR a ve všech organizacích tohoto ministerstvu podřízených.